

Figueres: l'antic edifici de la CNS, ocupat pels treballadors

Pàgina 9

Oficialment, Sant Feliu de Guíxols ja té el nom català

Pàgina 10

Vergonyós abandonó del Monestir de Sant Quirze de Colera

Pàgines 22 i 23

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Ningú vol ser de dretes

Ningú vol ser de dretes, ni tan sols en Suárez. Déu m'en guard, doncs, de tractar a ningú d'allò que diu que no és.

Un dels problemes que tenim a Catalunya d'ençà de les eleccions és aquest: que no tenim un dreta potent i organitzada que permeti un joc polític equilibrat almenys en aquests primers anys de democràcia i autonomia. Després que guanyi el més fort i que el país s'orienti pel tombant polític que la majoria dels catalans trobi més apropiat. De moment, però, l'esquerra, tot i que ha guanyat les primeres eleccions no pot viure sense la companyia i la competència de la dreta.

Els senyors i els partits que semblen cridats a fer aquest paper en el nostre teatre polític, diuen que ells no són de dretes, sinó de centre. La solució més pràctica em penso que és tirar pel mig i lligar les dues coses: la dreta catalana avui no és de dretes, sino de centre.

Les eleccions a Corts del 15 de juny varen servir, entre altres coses, per demostrar dues coses importants. En primer lloc que Catalunya és diferent de la resta d'Espanya no sols pel que fa a l'autonomia, sino també per la orientació del vot. Només aquí les esquerres varen tenir la victòria, només aquí el partit fabricat i promocionat pel cap del Govern espanyol va tenir una derrota clara, mentre que socialistes, nacionalistes i comunistes es repartien la part del lleó.

També varen servir de crit d'alerta de la fragmentació de les forces de la dreta del bano polític català. Aquest ventall de partits i opcions ha resultat ser molt més avançat i progressiu que l'espanyol. Per això hom ha dit suara, no sé encara si amb gaire raó ja que això només el temps ens ho podrà dir, que "una dreta pura i simple no tindria raó de ser en el marc de la societat catalana actual que després de les eleccions s'ha revelat com poc amiga de la dreta". La mateixa composició heterogènica de l'Unió del Centre Democràtic a casa nostra confirma aquest fet.

Un mes abans de les eleccions varis partits catalans de centre aspiraven a recollir els vots d'aquest sector. Centre

Català i Unió Democràtica de Catalunya varen aconseguir només un diputat cada un, mentre que el Pacte Democràtic n'assolia deu. El cas del Pacte és ben especial donat que en una mateixa candidatura hi conviuen liberals, nacionalistes i els socialistes del PSC-Ex Reagrupament. De totes maneres era ben clar que Jordi Pujol aspirava a recollir bona part dels vots que anaren a parar als homes que Suárez aconseguí arrebregar a darrera hora. De la Lliga que va voler ressucitar el constructor Figueres millor ni parlar-ne després dels quatre vots que va tenir.

Les candidatures elaborades "in extremis" des dels Govern Civils van deixar els demòcrata cristians sense clientela i van privar en Pujol de ser el pal de paller de la política catalana. Això no era el pitjor. El pitjor és que el vot de dreta havia anat a parar a un partit que a Catalunya ni tan sols existia, a un partit sense ideologia' indiferent a les reivindicacions catalans tot i que després per oportunisme les hagi apoiat per capitalitzar-les, a un partit que al capdavall no tenia altra cosa que la imatge de seguretat i triomf que dona el poder.

Tot just acabades les eleccions aquesta va ser la primera preocupació de dretes i esquerres: que Catalunya tingui la dreta catalana, progressiva i organitzada que necessita. Hom va senyalar a Pujol com l'home que podia redreçar-la, però s'ha estimat més decantar-se moderadament a l'esquerra, i, com ell, en Trias Fargas. Quedava Unió Democràtica i tampoc s'ha decidit, però en canvi ha vist marxar-hi una colla de militants encapçalats per Josep Miró i Ardèvol. Seves són les paraules que he citat abans. Vol anar a fer un partit de dreta que no sigui de dretes, amb els diputats i el senador d'UCD i els joves executius del Centre Català. Per la gent d'en Suárez serà una bona ajuda, però encara queda curta. Altra cosa seria, potser, que hi anés també en Cañellas i tard o d'hora Unió Democràtica. La dreta, de totes maneres, encara està verda.

Jaume Guillamet

Pere Giró i Brugués: entrevista d'urgència

A darrera hora, i quan aquest número de 9 PAÍS ja era pràcticament acabat, el senyor Pere Giró i Brugués, batlle de Figueres, ens concedí una entrevista.

En el seu transcurs, l'alcalde tocà el tema de la Diada, tot explicant les raons que motivaren la seva absència de l'Ajuntament ("Vostè, com que no és un batlle democràtic, no cal que personalment rebí el manifest", això, més o menys, diu que li digueren); raons que, per cert —i com es pot comprovar—, constrasten un xic amb allò que explica el comunicat de la Comissió 11 de Setembre de l'Alt

Empordà i que publiquem en aquestes mateixes pàgines.

També parlà de l'assumpte "Presència", revista, on segons afirmà, i pel que fa al reportatge sobre la Marca de l'Ham, s'han observat "algunes irregularitats i inexactituds", per la qual cosa ha passat el cas el Jutjat.

Així mateix, es referí a les últimes notes dels partits que l'ataquen i que posen en dubte la seva catalanitat. El senyor Giró qualificà tot això de "campanya política contra la meua persona pel càrrec que ostento", ja que, entre altres raons, no s'ha d'oblidar que l'Ajuntament, que ell presi-

deix, fou el primer a retolar un carrer de la ciutat en català: el de Pous i Pagès.

Finalment, i per tal de no allargar-nos massa, car l'espai de què disposem avui i el temps ens ho impedeixen, direm que el batlle figuerenc demostrà documentalment que el Consistori ha manat la pressa als organismes superiors de Madrid pel que fa a la construcció de la depuradora (no s'imagà pas de reconèixer que les aigües residuals de la ciutat contaminen el riu Muga) i el canvi del castellanitzat "Figueras" pel correcte Figueres.

E. Casademont i Comas

9PAIS ENQUADERNAT

Setmana rera setmana,
el periòdic independent
de l'Empordà
reflecteix la
vida de
cada
poble,
tot explicant
fidelment llurs
problemes,
opinant amb
llibertat
sobre els
esdeveniments...

... tot plegat,
està fent
història!

Guardeu
també
la història
de la nostra
comarca!

Un document
per la nostra
història!

Desitjo rebre per correu contra-reembossament la comanda següent:

- Volum I (del 1 al 10)
- Volum II (del 11 al 23)

El preu de cada volum és de 300 pessetes, més les despeses del correu.

Nom

Adreça

Localitat

Tel.

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Marti Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Un reportatge, una demanda

Fa un temps que sortia a "El Paps" un còmic que simbolitzava el perill constant que gravita damunt el periodista. I deia:

"Pienso, luego existo; pero no escribo lo que pienso, porque dejaría de existir".

No han passat gaires setmanes que un mort i ferits han demostrat la crua realitat del professional dels mitjans de comunicació.

La premsa lliure és encara una fita a aconseguir... i, desgraciadament, amb morts. Amenaces, bombes, anònims, processos, etc., és el llarg via-crucis de tots els homes que, quotidianament, tenim un sol objectiu: informar.

Quan encara estem de dol per la innocent víctima de l'atemptat a "El Paps", dos companys figuerencs d'aquest via-crucis, que signen amb el pseudònim de "Bouvard i Pècuchet" a la revista "Presència", de Girona, acaben de rebre una acta de citació al Jutjat Comarcal. La demanda la fa Pere Giró, com a gerent de "Construcciones Giró, S.L."

A "Bouvard i Pècuchet" hom els acusa de calúmnia i injúries pel contingut d'un reportatge sobre "La Marca de l'Ham", la polèmica urbanització. I com a indemnització se'ls demana quatre milions de pessetes.

Lamentem que les polèmiques i els diferents punts de vista, s'hagin de resoldre al Jutjat.

Creiem que, dintre una democràcia autèntica, trobaríem altres sistemes —amb comprensió, bona voluntat i, fins i tot, acceptant el joc de la crítica—, per tal de solucionar conflictes d'aquesta mena.

Martí Carlé

Sumari

• Crònica de Sant Feliu de Guixols	Pág. 10
• Més sobre el Castell de Requesens	12
• Tribuna política	15
• Bústia	15
• Llibres, per M. ^a Àngels Anglada	21
• Programes de TV	25
• Borsa de Treball	30

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Brevísimo

¿NOS LLEGARA EL NOTICIARI?

La no obligatoriedad del NO-DO en las salas cinematográficas llevó en consecuencia, al menos en Catalunya, la retirada definitiva de este órgano periodístico del régimen. Con gran alegría vemos cómo en Barcelona son numerosos los cines que exhiben ya un Noticiari plenamente dedicado a nuestra tierra. Falta saber si Girona podrá contar con él en breve o incluso si la Generalitat tomando las riendas del asunto produciría uno para toda Catalunya. De ser una cosa u otra, mucho nos agradecería que en las salas de Figueres pudiésemos ver en breve nuestro Noticiari.

TRISTE "COP DE GONG"

La desafortunada vuelta de este programa que en tiempos pasados gozó de cierta popularidad ha sido desastrosa. La última actuación parece ha sobrepasado los límites más estrictos y mínimos que se le pueda pedir a un programa de esta índole. Quizás, y no lo pongo en duda, el público asistente tiene mucha de la culpa de este fracaso. Asistir a un acto para mofarse de las personas que con toda honradez ponen su trabajo e ilusión en aquello que hacen es algo que dice muy poco respecto a la urbanidad de estos asistentes. Si no, lo mejor es re-

coger velas y terminar. No en vano el refrán es bien claro: nunca segundas partes fueron buenas.

¿QUE HAREMOS CON LA CASA DE LA JUVENTUD?

Para muchos que nunca pusieron los pies en ella no creo deba preocupar el problema. Para los que pusimos ilusión y ganas para conseguirla, nos preocupa y mucho la solución que se le pueda dar. Creemos a todas luces en la necesidad de esta casa para toda la juventud figuerense y en el im-

portante servicio que nos puede brindar, ya que las posibilidades son innumerables. Bien sea el Ayuntamiento, lo que creo idóneo, o hasta la futura Generalitat, sería muy conveniente que supieramos ya a estas alturas quién va a dirigir las actividades múltiples que emanan de esta casa. Soluciones arregladas de última hora llevarían por tierra lo que durante tantos años fue la ilusión de muchos que ahora ya no somos tan jóvenes.

Alex

El CIT organiza con RENFE la conmemoración del centenario de la llegada del ferrocarril

Con motivo del centenario de la llegada del ferrocarril a Figueres, el 28 de octubre de 1877, de cuya efemérides y de la gran trascendencia que el hecho tuvo para la ciudad 9 PAÍS publicó la semana pasada un amplio reportaje, el Centro de Iniciativas Turísticas está realizando diversas gestiones para conmemorar con mayor realce dicho centenario.

A este respecto cabe señalar la visita hecha a Figueres por el delegado de Información y Difusión de RENFE, señor Palacín, y de los señores Sasplugas y García, de la Asociación de Aficionados de los Ferrocarriles, quienes junto con miembros de la Agrupación Filatélica y Numismática del Casino Menestral Figuerense y del CIT, celebraron una jornada de trabajo en el transcurso de la cual se llegaron a algunos acuerdos.

La Agrupación Filatélica organizará una exposición sobre el tema de los ferrocarriles, un concurso de dibujo sobre el tren y un concurso juvenil de fotografía sobre los medios de locomoción.

Por otra parte, se ha solicitado a RENFE la concesión de un convoy

conmemorativo para la semana en que se elaboren los actos del centenario, así como material fotográfico que dispone en sus archivos.

XIII ASAMBLEA DE CENTROS DE ENSEÑANZA TURISTICA

De los días 12 al 17 de septiembre se ha celebrado en distintas poblaciones de las comarcas de Girona la XIII Asamblea de Centros de Enseñanza Turística, organizada por la escuela "Ferran Agulló", asistiendo una cincuentena de directores de centros relacionados con el turismo.

Los asambleístas pasaron la jornada del día 15 en Figueres, celebrando una sesión de trabajo en el Museo de l'Empordà, visitando seguidamente el Museo Dalí. Por la tarde efectuaron una excursión a la Costa Brava norte incluyendo una visita a Sant Pere de Roda.

Según nos comunica el CIT, los asambleístas manifestaron una inmejorable impresión de nuestra ciudad.

La clausura de la XIII Asamblea tuvo lugar el día 17 en el ayuntamiento de Platja d'Aro.

CONSULTORI DE PODOLOGIA

MALALTIES DELS PEUS

CALLISTA

Peus plans infantils

Plantilles. Peus deformats.

Berrugues.

Dimecres i Divendres:

de 3 a 7

Dijous: de 10 a 1 i de 3 a 7

Castelló, 12 - Tel. 501665

FIGUERES

Forta rèplica de CDC a unes declaracions periodístiques del batlle

De CDC hem rebut a 9 PAÍS el comunicat següent:

"A la vista de les declaracions de l'alcalde Giró, en el número 1771 de la revista "Ampurdán", Convergència Democràtica de Catalunya, com a partit polític i membre de la Comissió Democràtica de Control Municipal i de la Comissió Onze de Setembre, vol aclarir alguns punts:

"1) Malgrat no voler-ho ni acceptar-ho —amb un to un pèl dictatorial—, nosaltres dubtem de la catalanitat del Sr. Giró i de la seva defensa de les institucions catalanes. Ens basem, per dir això, en l'actitud

davant les sol·licituts populars, amb més de mil signatures, que en aquest sentit se li varen fer a través de la campanya de Justícia i Pau, encara no contestades. Ens basem en la no adhesió al Congrés de Cultura Catalana. Ens basem en no haver demanat l'Estatut ni l'Amnistia, ni haver reivindicat els altres punts de l'Assemblea de Catalunya. Ens basem en que no s'ha acordat retolar els carrers en català fins a primers de setembre de 1977, davant la intensa pressió popular, en un ple municipal tens i autoritari. Ens basem en que el català encara està proscrit en el funcionament burocràtic municipal i en la quasi totalitat de la política cultural del consistori, si existeix.

"Per tant, per a nosaltres i per a molts figuerencs, la catalanitat de l'alcalde Giró no va gaire mes enllà de les dades del Registre Civil.

"2) Els arguments de la seva absència de l'Ajuntament el dia 11 de setembre són del tot febles, poc consistents, ja que, per damunt d'unes frases mig enteses i agafades pels pèls, els homes públics han d'assumir les seves responsabilitats, lliurement contretes i ser responsables de les seves obligacions de cara al poble.

"No sabem si l'alcalde Giró fuig o s'amaga, però el que sí es cert és que refusa qualsevol contacte amb la Comissió Democràtica de Control Municipal, la qual té com a objectiu fiscalitzar els actes de govern municipal, en els darrers quatre anys.

"3) Si s'ha nomenat una comissió

de representants dels partits polítics per l'afer del retolament dels carrers, els partits polítics, o almenys CDC, no ho sabem encara, ja que res no se'ns ha notificat. Malgrat tot, l'anunci que aquesta comissió es reunirà la setmana vinent ens alarma una mica, ja que sembla ser norma de l'Alcaldia ajornar fins a la setmana que ve els afers molestos: des del 19 de juliol es va ajornant per a la setmana que ve reunir la Comissió Democràtica de Control Municipal, des del ple del dia 7 de setembre es va ajornant per a la setmana que ve convocar els partits polítics, etc.

"4) Els partits polítics, segons l'alcalde Giró, només tenen afany de protagonisme, sense presentar cap alternativa. Nosaltres només voldríem preguntar el Sr. Giró quina alternativa va presentar ell quan va ser designat alcalde i encara no era tan catalanista. Voldríem saber quin era el contingut del programa municipal i també voldríem saber quins programes de partit ha consultat, ja que per l'opinió que manifesta ens fa l'afecte que només ha consultat el programa d'UCD. Pel que fa al protagonisme, l'executòria dels partits i la pròpia de l'alcalde Giró poden ésser comparades, i ens fa l'afecte que el resultat és clarament favorable als partits, que s'han limitat a l'exclusiu protagonisme que els ha donat el poble."

Comissió Municipal de Convergència Democràtica de Catalunya, de Figueres"

El "Bingo", a la Societat Coral Erato

Dintre molts pocs dies, segons ens comunica la Societat Coral Erato, tindrà lloc en el local-sala "Don Quijote", de l'esmentada societat figuerenca, la inauguració del joc del "bingo", amb la deguda autorització de l'autoritat competent.

PAIS

El periòdic de
més venda
a l'Empordà,
fet a l'Empordà

Automóviles GARCIA

En Venta

Renault R-5 Letras. Como nuevo	Seat 127 Letras. 3 puertas
Renault R-6 Letra GE	Seat 1430 Muy bien
Renault R 8 Muy bien	Seat 850 Especial. 4 puertas
Seat 127 Letras GE	Seat 600 E Letra última serie
	Seat 600 D Bien

Puestos a punto y revisados

Facilidades de pago

c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

La Comissió 11 de Setembre vol posar les coses en clar

Abans d'autodissoldre's, la Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà ha decidit fer una valoració de la Diada Nacional de Catalunya, valoració que publiquem tot seguit, d'acord amb el comunicat que ens ha estat tramès per l'esmentada Comissió i que, textualment, diu:

"Considerem que la manifestació de l'11 de Setembre, tal com hem pogut saber, és la més gran feta a Figueres des del 14 d'abril del 1931, i la quantitat de senyeres que hi havia penjades tant al centre com als barris perifèrics, contràriament al que semblava insinuar el periòdic "Ampurdán", ha suposat un suport total del poble figuerenc a tot allò que expressàvem en el manifest de la Comissió. Cal remarcar l'assistència als actes de gent de tota mena, així com de nombroses persones de tota la comarca. La unió de l'activitat de tots els grups polítics i cívics, que podríem simbolitzar amb la ballada conjunta de "La Santa Espina", ha demostrat un cop més que la llibertat, l'amnistia i l'estatut d'autonomia són un clam de tot el poble. També tot el poble donà suport al canvi de la inscripció del "Monumento a los Caídos"; per tant, demanem que els qui en són responsables duguin a terme aquest canvi d'una manera definitiva. Valorem com a

positiu, el fet que una part dels manifestants s'arribés a la presó espontàniament, per tal de refermar-se en la petició d'amnistia tan necessària per a l'oblit definitiu dels esdeveniments de la guerra del 1936-1939. Volem fer un especial esment d'una senyora de cap a 80 anys que, des del seu balcó que dóna a la Plaça de l'Ajuntament, es va unir a tots nosaltres per a cridar amb profunda emoció "Volem l'Estatut".

"D'altra banda, ens va estranyar que l'alcalde de Figueres no fos a l'Ajuntament per rebre el manifest, ni a la Rambla durant els actes. Ens ha estranyat molt més encara unes declaracions del Sr. Giró al setmanari "Ampurdán" que passem a contestar.

"És ben clar que de la catalanitat i democràcia de la Comissió 11 de Setembre no se'n pot dubtar. En canvi, sí que dubtem de la catalanitat de l'alcalde de Figueres per molts de motius, entre els quals en remarquem dos molt significatius: la seva absència als actes de la Diada i la manca de senyera al seu balcó. Aquests fets són del dia 11, però de la seva catalanitat en dubtem des del primer dia que fou a l'Ajuntament i creiem que per la seva importància és bo de tornar a airejar la campanya de l'any 1975, en la qual es demanava a l'Ajuntament, en-

tre altres coses, que s'adherís al Congrés de Cultura Catalana, cosa que el poble figuerenc encara espera. Això va demostrar que el Sr. Giró desconeixia i d'altra banda no volia donar suport a una entitat catalana que és molt important.

"És cert que l'Ajuntament va ajudar la Comissió 11 de Setembre en el que li vàrem demanar, però no és cert que l'alcalde preguntés als tres membres de la Comissió si ell hi havia d'ésser, sinó que foren els membres de la Comissió els qui li vàrem preguntar a ell si hi seria, pregunta a la qual el Sr. alcalde va contestar que no ho sabia. Fou aleshores que els tres membres de la Comissió, després d'assabentar-se que l'alcalde "hi deixaria algú", varen dir-li que en últim terme es podria donar el manifest a un guàrdia urbà. No creiem que d'aquí l'alcalde pogués deduir que nosaltres no volíem que intervingués en l'assumpte.

"No serà que essent com és un alcalde no representatiu no volia exposar-se, una vegada més, a sentir el clam unànim demanant la seva dimissió?"

Comissió 11 de Setembre de l'Alt Empordà

Vilabertran

Celebració d'un acte d'informació política i cultural, a càrrec d'ERC

Continuant la línia d'informació política, social i cultural traçada per la Comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya, iniciada la setmana passada, el proppassat dijous se celebrà un acte a Vilabertran.

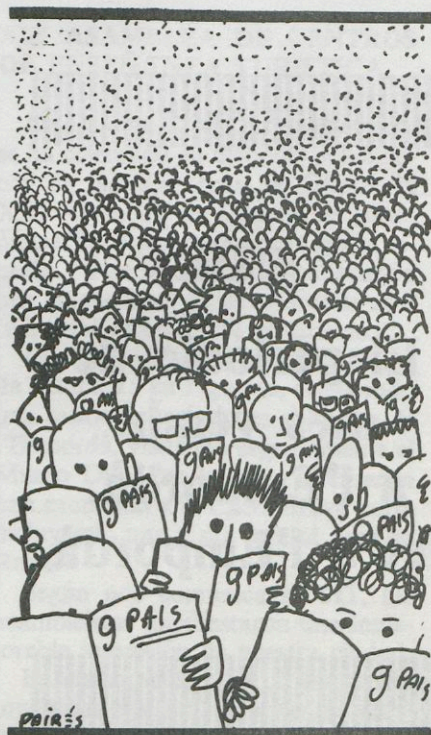
Començà J. Quintana, tot fent història de l'origen i formació del partit i exaltant, a continuació, la personalitat dels darrers quatre presidents de la Generalitat, honorables Francesc Macià, Lluís Companys, Josep Irla i Josep Tarradellas.

Seguidament, prengué la paraula C. Coll, descendent per via paterna d'aquest poble que reivindica per ERC el local on se celebrava l'acte,

al·legant que el dit local havia estat fundat i mantingut pel partit l'any 31 i segellat acabada la guerra civil fins fa poc. Fou molt aplaudit pels assistents. També tractà molt encertadament el problema municipal.

A continuació, J. M.ª Castellar féu un estudi i anàlisi de la Llei de Contractes de Conreu, i amb arguments clars i concrets demostrà que avui dia seria perfectament aplicable a les necessitats dels camperols.

Clogué l'acte N. Pijoan, amb un exponent de l'ideari de l'Esquerra Republicana de Catalunya i especificant, sobretot, l'espai polític que actualment omple aquest partit.

L'edifici de l'antic sindicat vertical de la CNS, de Figueres, ocupat pacíficament

CC. OO., UGT i CNT aconseguiren aplegar-hi més de 200 treballadors

La convocatòria feta per les tres centrals sindicals establertes a Figueres (CC. OO., UGT i CNT), per tal d'ocupar pacíficament l'edifici de l'antic sindicat vertical de la CNS, fou escoltada per més de 200 persones, que es concentraren dissabte, a la tarda, a l'esmentat lloc.

LECTURA D'UN MANIFEST

L'acte començà amb la lectura d'un manifest elaborat conjuntament per les tres centrals sindicals, denunciant, entre altres coses, la situació econòmica i els problemes de la classe treballadora, tot presentant unes alternatives concretes de solució. També es parlà de resoldre els problemes de la llibertat sindical, de l'aministia laboral, de la inseguretat en el treball, del comiat lliure per part de les empreses i dels nous convenis de finals d'any que afecten dos milions i mig de treballadors.

DENÚNCIA D'UNA VENDA ILLEGAL

El motiu d'aquesta concentració reivindicativa, coordinada amb la res-

ta de l'Estat espanyol, és el de recuperar el patrimoni de la CNS, acumulat per la via de la quota sindical verticalista, i posar-la a les mans de les centrals sindicals, a fi de desenvolupar les assessories laborals d'advocats, de formar els quadres sindicals, etc. i aconseguir així una millor organització.

D'aquesta manera, es denuncià públicament la venda del material (màquines d'escriure, taules, mobles, etc.) de l'antic sindicat verticalista, cosa que és, en definitiva, propietat dels treballadors i dels seus representants, les centrals sindicals.

PROBLEMÀTICA OBRERA DE LES NOSTRES COMARQUES

Més tard, i sempre dintre el local de la CNS, tingué lloc un col·loqui que va portar la taula representativa de les tres centrals sindicals. En el seu transcurs, es tractà de temes relacionats directament amb la problemàtica obrera de les nostres comarques.

Al final, hi havia d'haver una manifestació que aniria fins a la Rambla de Figueres, però els organitzadors no la consideraren adient.

J. Gratacós

Escola de Música d'Arts i Oficis

L'Escola de Música d'Arts i Oficis ens comunica que ha quedat oberta la matrícula per al curs 1977-78 i per als alumnes de les diverses assignatures a l'esmentada escola.

Próxima inauguración de una sala de Arte y Ensayo

Próximamente se abrirá al público en nuestra ciudad una sala cinematográfica dedicada a la especialidad "arte y ensayo". El nuevo local, situado en la calle Pep Ventura, ocupará las antiguas dependencias de la Sociedad Coral Erato.

Estranyesa de CDC per la formació de cert organisme unitari

Segons se'ns comunica, l'Equip Territorial de Convergència Democràtica de Catalunya, en tenir coneixement de la constitució a la nostra ciutat d'una comissió pro amnistia, en reunió ordinària dels militants de Figueres de l'esmentat partit, va decidir:

a) Fer pública l'estranyesa de CDC per la formació d'un altre dels anomenats organismes unitaris, convocat —segons diuen— per una nota a la ràdio, com si fos un aplec o un enterrament, puix Convergència no n'ha tingut cap avis ni notícia formal.

b) Recordar a l'opinió de la ciutat i comarca que la postura de CDC, pel que fa a l'amnistia, ha quedat prou definida amb l'acció dels nostres diputats —integrats en el grup basco-català—, en presentar un moció concreta, utilitzant el joc parlamentari de les Corts, amb totes les seves implicacions polítiques, enfront de qui ostenta la força del poder.

Oficialmente, la ciudad ya tiene nombre catalán

El Consejo de Ministros acuerda el cambio de grafía

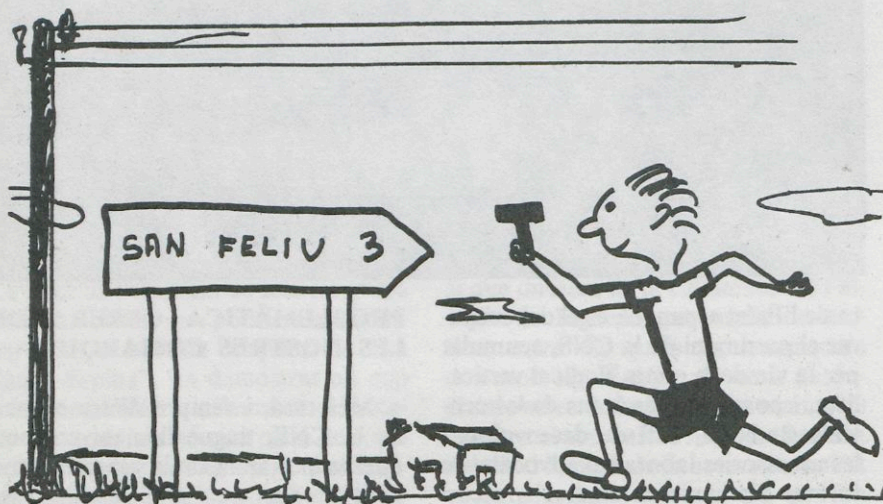
Sant Feliu de Guíxols. El Ministerio del Interior ha comunicado al ayuntamiento de Sant Feliu de Guíxols el acuerdo tomado por el Consejo de Ministros para el cambio de grafía del nombre oficial de la ciudad, añadiéndose, pues, una "t" —famosa por la polémica que en su día llevó consigo al oponerse un ex-concejal aduciendo

algo así como que era "separatista"— a "San", letra que, en la práctica, gracias a la "iniciativa privada", que no al ministerio de Obras Públicas, ya figura en los indicadores cercanos a la ciudad.

El Ayuntamiento tomó sendos acuerdos en tal sentido, a petición del hoy dimitido concejal señor Budó Pu-

jol, en fechas 5 de junio y 7 de agosto de 1974 y 7 de febrero de 1975, solicitando el cambio de nombre actual del municipio por razones tradicionales e históricas.

El proyectado cambio de nombre fue informado favorablemente por las autoridades locales consultadas, así como por la Diputación y Gobierno Civil, desestimándose —entre risas, todo hay que decirlo— la única impugnación presentada, la del ex-concejal señor Otero.

NUEVO DELEGADO DE C. D. C.

Tras la dimisión presentada por el señor Josep López de Lerma como delegado local de Convergència Democràtica de Catalunya, dimisión de tipo estatuario, pues era incompatible su actual cargo de presidente del comité ejecutivo del Baix Empordà con el de delegado local, ha sido elegido para sustituirlo el señor Bartomeu Vilà, profesor de E. G. B.

J. Fortim

Platja d'Aro

Protesta por la construcción de una nave industrial

Está ubicada en zona calificada como "ciudad jardín"

Platja d'Aro. La Permanente de los partidos políticos de Platja d'Aro ha presentado un escrito al ayuntamiento de la localidad, protestando por haber permitido la construcción de una nave industrial en una zona calificada en el plan general de ordenación como "ciudad jardín". Dicha construcción ocupa una superficie de unos cinco mil metros cuadrados y, a juicio de los partidos, presenta las irregularidades siguientes:

- 1.- Carece de proyecto legalizado;
- 2.- Está cubierto de uralita, cubierta terminantemente prohibida por las ordenanzas municipales de urbanismo. Cabe recordar que anteriormen-

te se ha obligado a otros propietarios a substituir rápidamente o cubrir con tejas naves de mucho menor volumen.

3.- Está ubicada en una zona clasificada como "ciudad jardín" en la que repetidamente se han denegado permisos para construir edificios que infringían estas mismas normas.

4.- En la última reunión permanente del Ayuntamiento, los concejales exigieron la paralización de esta obra y, delante de ellos mismos, se dieron, según noticias fidedignas, las órdenes oportunas para paralizar inmediatamente los trabajos de construcción de dicha nave. Pero ocurrió lo contrario,

es decir, se aceleraron las obras hasta su conclusión total.

5.- El propietario de este edificio parece que está ligado a la misma sociedad que ha levantado algunos rascacielos en Platja d'Aro sobre uno de los cuales pesa, incluso, una sentencia de derribo parcial.

6.- Por último, dicha nave está destinada a albergar maquinaria de obras públicas, por lo que seguramente su proyecto debió exponerse previamente al público, cosa que, al parecer, no se ha cumplido.

J. F.

Llançà

“La televisió catalana és un problema polític, però també econòmic”

Sergi Schaaff, no obstant i això, es mostra optimista i espera que ben aviat esdevingui una bella realitat

Durant quatre dies, els de T.V. han visitat el nostre poble. Un equip de nou persones, sota la direcció de Sergi Schaaff, han rodat per al programa infantil de Miramar, “Terra d’escudella”.

Els trobem al terme de “Madres”, dins la vinya de Joan Chávez, voltats de mainada del poble, que participen a l’acció. Filmen unes seqüències collint i després altres pitjant raïms, amb un final de sardana al voltant de les semals. Tot, adobat dins d’una trama còmica, que porten els portagonistes.

“TOTS LLUITEM PER UNA TELEVISIÓ CATALANA”

A Sergi Schaaff, el conegut realitzador, li diem:

—Molts dies rodant?

—Sí. Portem ja uns dos mesos seguits. Hem filmat a Olot, a Valls, amb els castellers, a Cardona... Anirem encara a molts llocs del Principat, de les Illes i també de la Catalunya Nord. Estem recollint material per a la propera temporada que comença el mes d’octubre.

—Quan tindrem una televisió catalana?

—Esperem que ben aviat. Tots estem lluitant perquè així sigui. És un problema polític, però també econòmic.

Quan acaben la feina, prop de les dues, recullen els estris i s’acomoden. Darrera d’ells, se’n va la mainada. Les semals i la tramuja resten al costat dels ceps, en espera de la verema veritable, que és ja propera. Llàstima, però, que aquest any no serà gaire ufanosa. *Josep Maria Salvatella*

PESCA I VEREMA

En un breu descans, mentre volten el porró de la garnatxa i el del vi ranci, parlem amb un dels guionistes: Josep Maria Vidal.

—D’on ha sortit la idea de venir a Llançà?

—Des que vàrem començar “Terra d’escudella”, he tingut la dèria de fer quelcom aquí. Jo ja fa anys que ho conec, això. I m’agrada molt el poble.

—Quants programes heu fet ara?

—Dos. Un sobre el tema de la pesca —l’arribada de les barques al Port de la Selva i la subhasta del peix a Llançà— i un altre ambientat en la verema, aquest tot aquí.

—Qui sou els capdavanters?

—El realitzador és Sergi Schaaff; i el guió l’hsm fet en col·laboració en Miquel Obiols i jo.

—I els actors?

Comptem amb tres professionals: Anna Vidal, Joan Armengol i Josep Montanyès. Després, ja veieu, nens i nenes de Llançà, avui.

—Quan es donaran aquests programes?

—Segurament, a primers de novembre.

Roses

De nuevo se habla del puerto deportivo

Se trata de un sondeo, de momento

Cuando todo parecía dormido y para algunos incluso olvidado, otra vez se habla del Puerto Deportivo. Recordemos que, no hace mucho, su construcción levantó gran revuelo en la población. Las oposiciones abundaron por parte de quienes no veían rentable hipotecar la belleza de la bahía a cambio de unos valores ás que discutibles.

Un promotor ajeno a la población

Tras el letargo, el tema parece tomar ahora nueva vida. Pero esta vez con un nuevo protagonista ya que nada tiene que ver en el asunto el Club de Mar. En efecto, parece que existe un marcado interés por parte de un promotor foráneo en revivir el proyecto. A tal fin, y en el restaurante “La Sirena” de esta localidad se celebró una reunión informal a la que fueron invitados representantes de la Asociación de vecinos, de los parti-

dos políticos, del ayuntamiento, independientes, etc.

El tema sigue siendo polémico

La reunión, repetimos informal, fue convocada con el exclusivo fin de pulsar las diferentes opiniones de los asistentes. El resultado fue que se llegó a la conclusión de que es el pueblo quien debe pronunciarse. Por ello deberá recabarse la opinión pública democráticamente.

Se afirma que “la propuesta se basa en cubrir las necesidades deportivas de la zona y coadyuvar a un mayor desarrollo económico y general de la villa”.

Habrà que ir con tiento en este polémico asunto. Máxime si se tiene en cuenta que podría producirse la explotación particular de algo que nos pertenece a todos.

Martí Balló

Més sobre el Castell de Requesens

En el 9 PAÍS del 7 de juny hi ha un article interessant i bellament descriptiu, del Sr. Sureda Prat, parlant de Requesens: del camí, del paisatge, del Castell...

Diu que el Castell és superbios, bell i harmoniós i que es conserva molt bé.

Quant a això últim, cal observar que tot el que es conserva són parets i reixes: les coses sòlides i no transportables. (Tan sols la Torre de l'Homeatge té un desperfecte; un llamp l'escantellà.) Però mobles, quadres, imatges, relleus en fusta (del notable "Saló de les Cares")..., tot ha desaparegut. Queda, però, el més valuós: el Castell majestuós i el bellíssim paisatge.

En temps de la Guerra Civil, el Castell fou espoliat irresponsablement. Ací no hi hagueren ministres de cultura, ni simples delegats de cap organisme oficial, ni res de res, que posés fre als robatoris.

Acabada la Guerra, crec que s'hi instal·laren soldats, i ja sabem com deixaven les coses... Després, quedà una temporada a la bona de Déu.

Jo, llavors, vivia lluny d'aquesta comarca, però uns excursionistes que visitaren el Castell en parlaren del seu estat deplorable. Si bé encara funcionava la conducció d'aigua, si una

canyeria es rebentava l'aigua corria per dintre l'edifici fins que, saltant per les escales i passant per on podia, sortia a fora.

Durant algun temps, Requesens fou dels Srs. Borès i Pere Pujol (cosins entre ells) que, segons m'han dit, hi tenien vertader afecte i feren quelcom per protegir-ho; no ho sé detalladament. Però vivien a Barcelona i encara que a vegades hi anessin, el Castell no es tornà a moblar ni, naturalment, a habitar.

La que sotasigna, néta de l'arquitecte Comalat que el va reconstruir, té les fotografies del Castell de l'any 1893, en anar a començar la reconstrucció. Gairebé tot era un munt d'enderrocs. I d'aquelles ruïnes s'aixecà, en pocs anys, l'imponent edifici que per ara podem encara contemplar. Això exigí una total dedicació de l'arquitecte a aquesta obra, fins al punt que passà a residir a Requesens. I no cal dir l'interès i la il·lusió del promotor, el Comte de Peralada.

Hem vist, doncs, que hi hagué coses que es perderen per cobdícia, altres per abandó. Però també hi hagué qui malmeté les coses a ciència i consciència, purament per esperit de destrucció.

Puc citar una làpida que hi ha en-

trant a la Capella, a mà esquerra, que perpetuava els noms dels qui havien intervingut principalment en la reconstrucció del Castell.

El nom del meu avi sé que hi era, i és clar que abans devia nomenar els qui l'havien fet aixecar de bell nou: el Comte de Peralada i la seva germana la Comtesa de Montenegro. Doncs bé, aquesta làpida ha estat picada i malmesa fins al punt de deixar-la il·legible.

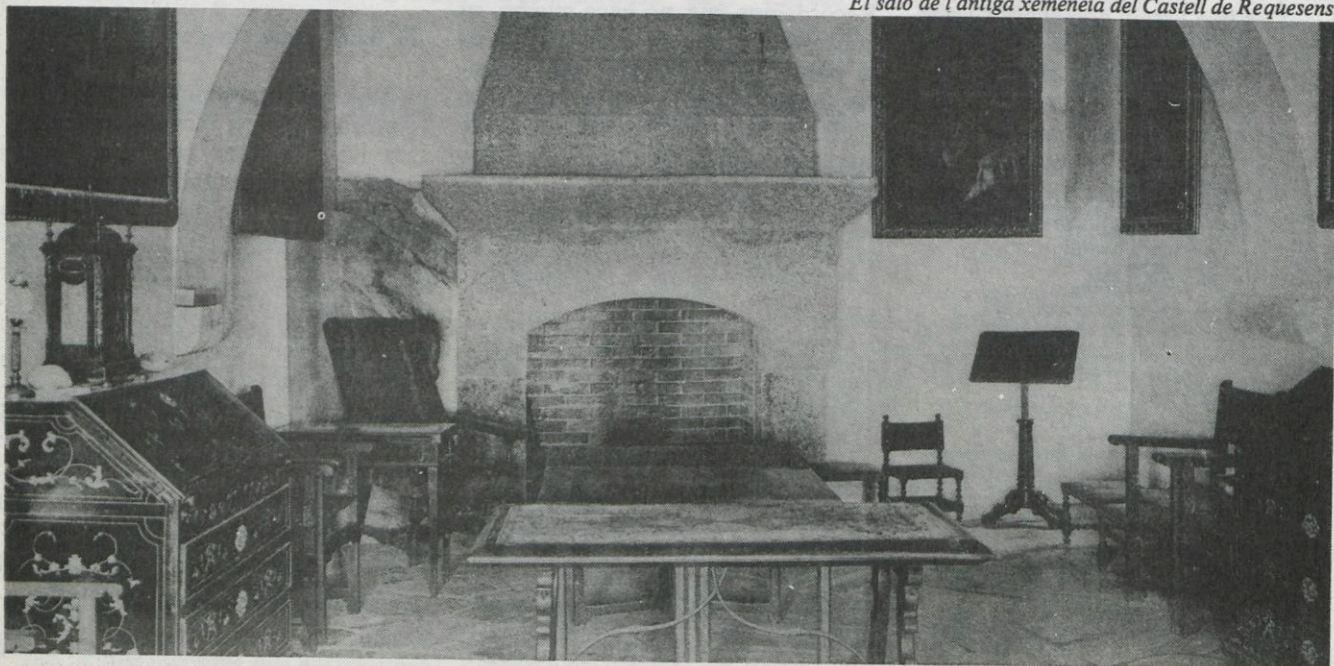
Els actuals propietaris tenen el Castell tancat i no en faciliten massa l'anada, segurament per salvar el que encara sigui salvable. Si es pogués tornar a donar-li vida! És clar que no s'hi pot intervenir d'altra manera que trobant una forma de protecció i de destinació que ells acceptessin, perquè, en definitiva, és propietat seva.

A casa tinc una colla de fulls que en temps del meu avi oferien als visitants per si volien escriure-hi quelcom. Entre les moltes signatures, n'hi ha algunes de grans personatges.

En un d'aquests fulls, hi ha un vers del poeta Ferran Agulló (Pol), que diu així:

Castell dels Rocabertis,
niu d'àngüles reials,
que esguardes l'ample plana

El saló de l'antiga xemeneia del Castell de Requesens.

**Una néta de l'arquitecte
Comalat, que va
reconstruir-lo l'any 1893,
n'explica una interessant i
inèdita història**

del fèrtil Empordà;
com fènix de les cendres
reneixes fort i brau,
vestit de murs de pedra,
altiu i emmarletat.
Així la Pàtria nostra
un dia reviurà,
altiva, forta, brava,
com aquests monts gegants,
amb les arrels de glòria
fermades al passat,
guaitant com tu la plana
d'un avenir de pau.

* * *

Castell dels Rocabertis,
evocació gegant:
Que Déu te guard dels homes!
Que Déu te guard dels llamps!

El poeta sembla que, en una visió
profètica, hagi conegut els qui serien
els veritables enemics del Castell.
Però fins ara no l'han pas aterrat.

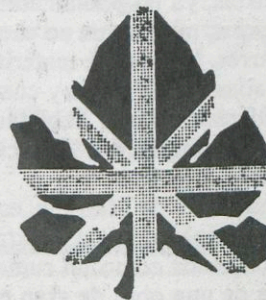
La seva pregària, almenys en part,
fou exaudida.

Francesca Vidal i Comalat

Una estampa familiar de l'arquitecte Comalat.

INSTITUT BRITÀNIC

**Comunica l'obertura de matrícula per al
nou curs d'anglès 77/78**

**Classes a tots nivells per
a grans i petits**

Informació: Tardes de 5 a 8

**C/ Joan Maragall, 16 - Tel. 50 43 60
Figueres**

Port d'Aro ha recibido los primeros atraques

Se trabaja a buen ritmo, con notables avances sobre las fechas previstas

Para nuestros lectores, la realización de Port d'Aro no presenta ningún secreto, ya que hace un par de meses expusimos la realización del proyecto, al que calificamos —y nos refrendamos en ello— como el primer puerto deportivo del Mediterráneo español una vez esté construido. Pues bien, las obras continúan a un ritmo acelerado hasta el extremo que a últimos del ya finido verano se pudieron utilizar, para embarcaciones de pequeño calado, algunos de los amarres, tal como se ve en la presente fotografía, significándose con ello que es casi seguro se cumplirán los plazos y que para la inminente Feria del Mar, de Barcelona, ya se tendrá abrigo para un buen número de barcos.

Este muelle representará una gran aportación al desarrollo turístico del sector central de la Costa Brava, ya que los dos grandes clubs náuticos existentes, el de Palamós y el de Sant Feliu de Guíxols, ya no podían admitir nuevos socios, puesto que no cuentan con amarres, hallándose materialmente saturadas las palancas y cuantos complementos se han habilitado para dar mayor amplitud a los recintos portuarios.

El otro muelle, el de Llafranc, está asimismo al completo, hasta el extremo, y lo recogemos como un rumor, que se habla de una obra de gran envergadura que consistiría en desmontar el actual muelle y construir otro de mayores dimensiones en un lugar un poquitín más alejado de la playa y que no afectaría a la misma como está ocurriendo con el actual.

Así, pues, desde Llafranc, con las playas de Tamariu y Calella de neta tradición marinera, hasta Sant Feliu de Guíxols, no existía prácticamente un amarre disponible; y, por eso, este Port d'Aro se nos presenta como la gran solución para atender la cada día más numerosa flota turística que, en estos momentos, por falta de amarres, tenía que permanecer anclada cerca de las playas, exponiéndose a cualquier golpe de mar, o bien ocupar un espacio de la playa con los inconvenientes que son de suponer para el modesto bañista y los riesgos que

corría la embarcación, al estar al alcance de la chiquillería.

Port d'Aro nace en un momento oportuno; y no somos nosotros quienes lo afirmamos, sino las incansables peticiones de compra de puntos de amarre que constantemente recibe el Club, habiéndose dado la circunstancia que antes de entrar en servicio los primeros quinientos puntos ya estaban prácticamente vendidos.

El muelle junto a Punta Prima ha sido ya "estrenado" por las primeras embarcaciones, pese a que se está trabajando en la colocación de todos los servicios, según se puede ver en los boquetes abiertos y por donde pasará el agua y la instalación eléctrica y telefónica (Foto Sureda).

Junto al muelle, que como se sabe consistirá en un canal interior con posibilidades de llegar, dentro de un par de años, desde la playa hasta la mismísima carretera de Sant Feliu de Guíxols a Palamós, nacerá una lujosa urbanización de chalets y casitas estilo catalán que se resguardarán debajo del pinar de Punta Prima, enfrente mismo de la gran playa de Platja d'Aro, gozando de una magnífica panorámica que alcanza hasta el brazo norte de la bahía de Palamós.

El muelle estará equipado de todos los servicios más modernos que cabe imaginar en una instalación de la máxima categoría, y así veremos que constará de un pórtico elevador de embarcaciones, de rampa y varadero,

de tomas de fluido eléctrico y agua para cada atraque, de servicio telefónico, de suministro de carburante, de almacenes para embarcaciones y pertrechos, de servicio contra incendios, de información meteorológica y radio-telecomunicación, de balizamiento completo de toda la base náutica, de iluminación de muelles y accesos, de local social, de bares y restaurantes... En fin, de cuanto pueda

soñar el navegante más exigente, pues se quiere hacer honor a los compromisos que tendrá Port d'Aro en su calidad del primer muelle deportivo del Mediterráneo español, quizás superado tan solo por el de Palma.

Hoy por hoy, pues, la noticia no es otra que el muelle ya ha sido "estrenado", aunque no inaugurado ni oficial ni oficiosamente. Las primeras embarcaciones atracaron en el primer muelle, aún sin estar terminado, demostración evidente de cómo se aguarda su inauguración por los patrones deportivos radicados en aquel sector de la Costa Brava.

Jaime Sureda Prat

Simplement Catalunya

Després de l'esclat impressionant i gloriós de la Diada, en què els catalans vàrem sortir al carrer a manifestar la nostra voluntat de ser, cal insistir encara, amb tota la tenacitat possible, amb tota la urgència, amb tota la serena tossuderia de què siguem capaços, en les nostres reivindicacions fonamentals, si volem de debó la recuperació del poder polític que correspon a Catalunya com a nació.

Hem d'insistir encara en el reconeixement de Catalunya com a poble i, per tant, amb tots els drets de poble lliure. I hem d'insistir perquè 40 anys d'opressió, de desconeixement, de carència de qualsevol defensa de la personalitat col·lectiva, de premeditada despersonalització, han fet que Catalunya iniciés el retrobament enfeblida, lleugerament vacil·lant i confosa. Per això, hem d'insistir, malgrat el 15 de juny i l'11 de setembre.

Hem de construir el país i recuperar la seva llibertat. I aquesta tasca l'hem de fer conscients de què el país és de tots i no pertany ni a una classe, ni a una ideologia, ni a una creença, ni a una concepció concreta de societat. Catalunya —la que hem de fer— pertany als catalans, als homes que viuen i treballen a Catalunya, a tots els qui la senten com a la pròpia pàtria. Però aquesta pàtria encara està per fer, no en el seu marc físic i natural —aquest, en tot cas, s'haurà de refer—, però sí que està per fer en l'aspecte polític, social i econòmic.

I s'ha de fer en base a les llibertats individuals, en base al reconeixement polític, a l'autonomia, a la justícia, en base a un model de societat que pugui tirar endavant el país en un futur immediat, sense aventurismes de cap mena ni cercar altra utopia que la llibertat política i el benestar social.

Hem de fer Catalunya, pensem com pensem, perquè Catalunya és una nació de síntesi i, per això, Convergència Democràtica es defineix com un partit nacionalista de síntesi. Per a nosaltres primer és tenir un país lliure, després dotar-lo d'un model socioeconòmic avançat i progressiu, de caire socialdemòcrata, que ha fet avançar molts països a nivells col·lectius de benestar molt acceptables. En definitiva, un país vàlid per a tothom, on valgui la pena viure. I això no és un "slogan", sinó una esperança.

Avui per avui, però la tasca urgent és posar davant de tot l'interès de Catalunya que, tinguem-ho present, com a poble està depauperada i enfeblida. Hem de donar a Catalunya una alternativa política nacionalista, pragmàtica i autèntica, sense deixar-nos enredar pels juraments de catalanisme d'alguns que després arriben a vetar la paraula "nacionalitat" en el projecte de Constitució de l'Estat.

A Convergència Democràtica se'ns acusa sovint —entre moltes altres coses— de què el nacionalisme com a únic ideal i programa és poca cosa, per a nosaltres, però, reivindicar el nostre país, lluitar per la seva llibertat, fer-lo en definitiva sobirà, amo del seu destí, just, progressiu, habitable i assumible per tots els catalans, és un ideal prou ampli i prou noble com per a moure'ns a molts, com ens ha mogut.

El nostre gran objectiu, ara i sempre, és simplement Catalunya.

Bernat Llorenç
(Col·lectiu de premsa de CDC)

Bústia

AIGUAMOLLS EMPORDANESOS

Aquests darrers anys, mitjançant un progrés i avanç tècnic mal aplicat, hem anat embolicant-nos en un sistema de vida impersonal i prefabricat, en el qual, enganyats per una falsa comoditat, hem anat oblidant l'autèntic valor i mesura de les nostres coses. La concentració de poder, del saber, de les unitats econòmiques de producció i decisió, lligades a l'economia de creixement, és la causa d'aquesta mala aplicació.

Ara, aquest poder, amenaça amb destruir les darreres zones humides que

ens resten a la costa empordanesa, tot i ésser considerades des del punt de vista científic, com les segones en importància al Principat i les novenes a la Península Ibèrica.

Crec que ja ha arribat l'hora de recuperar la capacitat d'afrontar-nos amb creativitat i independència amb l'organització de la nostra pròpia vida. Per tant, són molt importants totes les accions dutes a terme pel Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos, encaminades a lluitar contra l'especulació i contra la privatització d'aquestes maresmes; ens calen noves campanyes de sensibilització i cons-

cienciació a nivell popular. Tampoc no hem d'oblidar la incidència que ha tingut el campament d'ocupació dels aiguamolls en la defensa aferrissada d'aquests.

Des d'aquí, doncs, el meu reconeixement al Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos i a tothom que treballi pel manteniment i preservació de l'equilibri ecològic i paisatgístic d'aquests i d'altres paratges. Els aiguamolls de l'Empordà, no es poden mercadejar!

Joan A. Parés
(La Jonquera)

“La Magrana”: un vell i ab

Ja fa alguns anys que l'Armand Tabernero, un barceloní ullprès pels horitzons empordanesos, va comprar a Vilajuïga una casota rònega, situada però en un dels carrers més centrals de la vila. Cada setmana deixava Barcelona per seguir el curs de les obres que hi feia i vigilar que les hi fessin bé. I d'aquell casalot a punt d'enrunar-se, n'ha fet ressorgir la construcció primitiva, aprofitant tot l'encís que solen tenir aquestes cases bastides amb carreus del país, sòlides

NAIXENÇA DE “LA MAGRANA”

L'Armand, de gust refinat i sobretot molt personal, ha sabut aprofitar els porxos, les escaletes de pedra, els ràfecs i les finestres, servant tot el caràcter de l'antiga construcció i fent-ne el refugi idoni no solament per a passar-hi els caps de setmana, sinó la temporada d'estiu.

Quan la va tenir llesta, va moblar-la amb elements rústics i senzills, però

arams i coures llents, ferros gastats i vidres cendrosos, tot el davassall d'estris i atuells pagesívols que tan bé hi escauen.

El menjador, la cuina, les cambres, l'estudi de la part alta amb la teoria de les ben arquejades finestres, han après de somriure de nou a través dels forcs d'all, dels fuets que pengen de l'embigat, de les plates curulles de fruita, de les piques d'aigua beneïta i de la col·lecció de goigs antics, de tantes petites coses que revelen la sensibilitat dels seus propietaris, dels seus recreadors que, sense luxes ni ostentacions, han aconseguit fer de la seva casa l'antivulgaritat.

I com que havia nascut de nou bé calia batejar-la, i el nom de “La Magrana” va omplir amb la seva eufonia no solament els llavis dels padrins, sinó tots els racons de l'estada. I en l'espaiós jardí que hi dona entrada, on trobem els arbustos i flors que són

El matrimoni Tabernero.

i ben travades de les quals no en queden gaires exemplars en peu, perquè el mal gust que és el que predomina les ha esborrades definitivament amb ampliacions i enlluïts pretenciosos que n'han cobert l'esquelet que era el que, realment, valia la pena de conservar.

molt adients als murs que acabava de rejaonar que, sota els encanyissats renegrits i les bigues tosques i eixutes, ressaltaven alegrament. Les parets van omplir-se de terrisses pairals, geres de graciosa feminitat, càntirs i dolls cansats de servir, plats que agermanen decorats i colors diversos,

Taber, un artista barcelonès l'Empordà, ha estat

els primers i més gentils recepcionistes, van plantar-hi com a símbol un magraner que va creixent, creixent, feliç d'estar tan a prop de la mare.

UN PETIT I CASOLÀ MUSEU QUE ÉS UNA MERAVELLA

Però ha arribat l'hora de dir-vos que l'amic Taber —que és el pseudònim amb el qual signa les seves obres— a més d'estar tan ben dotat per reconstruir casalots abandonats, és un artista que maneja el llapis, la ploma o el pinzell d'una manera gairebé fluvial, és a dir, amb una facilitat i fantasia envejables, i que té com a “violí d'Ingres” l'afany de col·leccionar ceràmiques; tant és així que, des de fa molts anys, gasta els estalvis en aplegar-la,

Abandonat casalot de Vilajuïga

sobretot rajoles que responguin a tots els estils i a totes les èpoques.

El propassat dia 17, dissabte, "La Magrana" es va esberlar. La casa fou inaugurada i es va veure envaïda de tots els amics del matrimoni Taberero, entre els quals predominaven pintors, artistes, crítics i gent sensibilitzada que va respondre al reclam del company Taber amb curiositat creixent. I a fe que no foren decebuts perquè en els baixos de "La Magrana", en les estances que s'amaguen darrera els molsuts porxos coberts d'eures, hi ha instal·lat el seu petit museu, on podem admirar des de rajoles gòtiques i mossàrabs, a les tan característiques del segle XVIII català, passant per les d'oficis fins a les d'èpoques posteriors en un esclat de blaus, verds i grocs, que enriquirien la paleta de qualsevol pintor per agosarat que fos. Col·locades amb exquisita cura i muntades damunt de funcionals pla-

nostres amfitrions —l'Armand, barbeta grisa i abstret com sempre atinent a un i altre grup; la seva muller Matilde, col·laboradora eficaç plena de vitalitat i simpatia, i els seus pares, senzills i acollidors—, encara vam tenir temps de compartir conversa amb alguns artistes i pintors de la terra: en Jaume Lledó, l'eficient restaurador del Palau de Mallorca de la ciutat de Perpinyà; els germans Vallés, en triptic cordial; l'exuberant humanitat d'en Felip Vilà i les més mesurades

nyia a aquests barcelonins afincats a la vila de les aigües sulfurades i que han esberlat "La Magrana", a fi que cada un de nosaltres ens n'endugués un gra.

VILAJUIGA HA VIBRAT DE NOU

El poble de Vilajuïga, en efecte, ha vibrat de nou, com en el temps del vell Margineda i quan un poble reco-

Barceloní enamorat de l'artífex de l'obra

fons, podíeu abastar-les amb els ulls i adonar-vos del seu valor i de la imprompta de l'època que les marca. Completen la col·lecció altres peces curioses que acaben de donar to al petit i casolà museu.

TOTHOM HI ERA...

Com que no ens havíem volgut deixar perdre l'obertura de l'excel·lent exposició que en Garrido Pallardó havia inaugurat a Figueres aquell mateix vespre, vam arribar una mica tard a "La Magrana", i així ens vam deixar perdre l'emotiu regreïment que l'amic Taber va fer a tots els operaris que el van ajudar a reconstruir-la, i segurament que també perdérem l'avinentesa de veure molts amics; però així i tot, després de saludar els

Vista d'una de les façanes de "La Magrana".

d'en Ministral i d'en Josep Maria Joan; l'activa Alicia Viñas, conservadora del Museu de l'Empordà, així com les presències només entrevistes d'en Miquel Capalleres, d'en Moisès Sidrach, i del mestre Angel Planells, de qui fa poc hem pogut veure una mostra de la seva obra surrealista al museu de Figueres.

Saludarem també els pintors olotins Clapera Mayà i Miquel Plana, que el mateix que el ceramista Noguera, de la Bisbal, figuraven entre la plana major dels pintors admirats que representaven la Garrotxa, així com l'Alt i el Baix Empordà, que, amb les mullers respectives, havien vingut a retre homenatge d'amistat i compa-

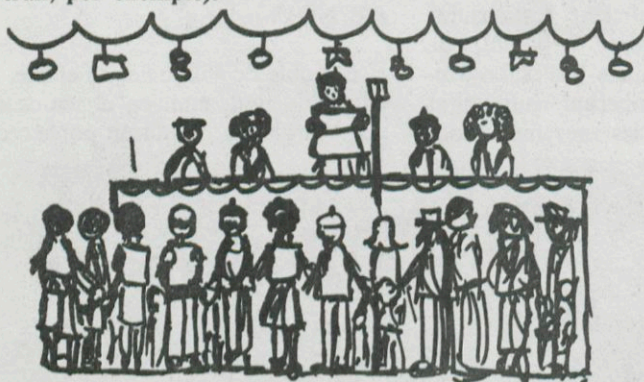
bra quelcom del molt que s'ha deixat perdre, amb la valuosa aportació —encara que sigui d'un altre signe— de "La Magrana", hauria de llançar les campanes al vol.

Nosaltres, des de les planes de 9 PAÍS, llancem el nostre goig als quatre vents, perquè ens ha plagut de constatar que no és solament en les ciutats on la cultura pot prendre impuls i expansió, sinó que també ha d'existir en les viles per petites que siguin, mentre hi hagi un esperit que les animi, que avivi el caliu amb la seva inquietud i que serveixi d'exemple vàlid a tots els qui es vegin amb cor d'imitar-lo.

Montserrat Vayreda i Trullol

Cap a una revitalització de les festes majors

Enguany, a la majoria dels pobles de la nostra comarca, les festes majors que s'han celebrat han confirmat la tònica, ja encetada en els darrers temps, d'anar introduint tot una sèrie de novetats en la seva programació. Es va trencant així amb aquella monotonia que solia caracteritzar els actes festius, on tret de la missa solemne, el ball, les sardanes i el partit de futbol, i potser algun concert o sessió de cinema, poca cosa més hi solia haver. Ara, al llarg de tot l'estiu, les festes majors han començat a incloure recitals de cançó catalana, cantades d'havaneres, espectacles esportius diferents al futbol (moto-cross, rallys, natació, etc.) o altres actes, com podria ser la recuperació de certs costums (menjada de pomes de "relleno" a Vilabertran, per exemple).

Aquest simptom de canvi, que hom ha pogut captar en veure els cartells anunciadors o en llegir les cròniques aparegudes a les planes d'aquest mateix periòdic, mostren l'afany de renovació existent que ha coincidit amb uns moments de forta acceleració social que ho ha afavorit. És un fet que les típiques festes majors havien anat perdent aquell fervor popular que les caracteritzava, i els joves, més que ningú, amb possibilitats d'acudir fàcilment a les discoteques o desplaçar-se a qualsevol lloc en cotxe, eren els primers a deixar de participar-hi. Per això ja, es desistí generalment de celebrar-les el dia que s'esqueia el patró del poble per tal de fer-les el cap de setmana més proper, aprofitant-se així de la presència dels estiuiejants o de la gent que treballant fora durant la setmana podien en canvi anar-hi el dissabte i diumenge. Aquest, però, era un element secundari perquè la qüestió radica en la necessitat d'adequar la festa a les demandes del públic, oferint-li aquells espectacles i diversions que desitja. Només així es podrà mantenir les festes majors i només per això es pot explicar l'èxit que han tingut algunes de les novetats esmentades.

Es necessari, d'altra banda, acabar amb aquests residus que encara s'arroseguen d'altres temps. Així, caldrà, ja per sempre, deslligar l'element religiós del purament festiu per tractar-se de dos àmbits totalment separats. Veure encara actualment com els programes d'actes venen encapçalats per les "funcions religioses" o incloent-hi per exemple una "missa solemne que serà dirigida als socis difunts", malgrat que em sembla perfectament lícit que tinguin lloc, no crec que s'hagi de predicar als quatre vents com si fos un espectacle més per anar. Ni des d'una perspectiva renovadora de l'Església, on s'intenta deslligar els actes religiosos del seu aspecte folklòric, ni des del punt de vista dels no-creients sembla lògica aquesta intrmissió.

Precisament, i fent referència als programes des festes majors, cal ressaltar alguna iniciativa com la d'Agullana que ha ofert un opuscle on a més de la relació d'actes s'hi afegien altres informacions interessants. Seria important poder explotar aquest canal comunicatiu que una o dues vegades l'any s'ofereixen als veïns, per tal que constituís una mena de publicació reduïda on s'hi podrien incloure des d'un recull de dades històriques sobre el poble fins a informacions i opinions sobre temes locals.

Un altre aspecte que s'hauria d'anar reforçant és el de la recuperació dels nostres costums i tradicions, recollint i donant vida a l'enorme riquesa de la memòria popular, palesada en llegendes, reculls poètics anònims, cançons i danses. En aquest mateix sentit, s'haurien de difondre els grups de teatre i d'animació que suposarien un element dinamitzador de gran vàlua.

Finalment, em sembla totalment necessari dotar a aquestes festes populars d'un contingut cultural per tal d'enriquir-les i superar al mateix temps aquest contingut elitista amb què se sol mirar des dels pobles els fets culturals, massa arrelats al factor urbà. De mica en mica, s'ha d'aconseguir que també als nuclis rurals tinguin lloc xerrades, conferències, sessions de cinema amb posterior col·loqui, etc. La possibilitat de fer algun pregó que versés sobre la problemàtica agrícola i comarcal donaria un to reivindicatiu a la festa que enllaçaria més amb la realitat quotidiana.

D'aquesta manera, les festes majors no seran solament la substitució per un dia o unes hores de les sales de ball, que també és bo que ho sigui, sinó una festa autènticament popular viscuda per tothom. Perquè això sigui possible és necessari una integració de la gent jove i amb ganes de treballar a les comissions organitzadores i poder així continuar per aquest camí que sembla ja haver-se iniciat positivament.

Josep Playà i Maset

KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPICERIES
MOQUETES - CORTINES

PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES

grais

Telèfon
50 57 63

6 x 9

Por BY SENS

DESDE EL COCHE,
CON HUMOR

Sí; lo que importa es no actuar con violencia, ni tan siquiera desde tonos malsonantes, que son los que pueden abrir el camino hacia aquella. Serenidad y puntos de humor son los que faltan en las situaciones cotidianas. Como ésta: Teníamos el coche apartado en la confluencia izquierda de un "quatre cantons" e íbamos a partir. Enfrente, en la zona opuesta, estaba otro vehículo detenido. Arrancamos y, cuando mi compañero empezaba a virar hacia la transversal, nos encontramos con el otro coche, ventilado por ventana, que casualmente arrancó también. Se notaba que no pudo pasar nada, pues ambos conductores actuaron con una prudencia natural. Efectivamente, nosotros estábamos excesivamente a la izquierda. En estas ocasiones, como que siempre se espera que el otro diga algo, nos quedamos mirándole y se lo dejamos decir. Asomó la cabeza un poco y, muy serio —esto sí— dijo:
—Mestre: que sou anglès?

* * *

UNA PLAZA MERCADO PARA EL "OTRO LADO"

—Los que viven en el centro apenas lo notan —me dice la señora de C.— pero Figueres, por el trazado de la carretera N-II, queda dividida. Y lo malo, para los que vivimos en la zona alta, al "otro lado", es que esto se olvida fácilmente... La señora de C. tiene razón, porque me está hablando de una cosa que vive a diario. Seguramente los vecinos de la zona oeste tendrán a lo peor dificultades por otros motivos provocados por la misma "separación". Pero la señora de C. se concreta a los servicios que precisa toda ama de casa, en el principal: una plaza mercado. Ella se pregunta por qué tienen que existir, prácticamente juntos, dos lugares destinados al mercado diario en la Figueres "clásica" y ninguno al otro lado de la N-II, con su potente expansión.

—Pero, ¿no sería posible crear uno nuevo para nosotras?

—¿Ha pensado en el lugar?

—No sé; yo creo que tan solo fuese en la Plaza del Sol, por ejemplo, tendría ya unas comodidades bien aceptables. Es que ahora, tal como está, todas las épocas del año resultan duras. El frío, el calor, la tramontana, juegan mucho en los desplazamientos. Encima, el tener que cruzar la carretera, constituye otro fastidio. De hecho, es un problema de distancia. Hay un desequilibrio fenomenal si tomamos la situación de los mercados por zonas. Porque están en una...

—Tal como estamos ahora, también de mal, en capítulo de aparcamientos, ¿se atreve a citar la Plaza del Sol como plaza mercado?

—¿Por qué no? No creo que resulte un desahogo excesivo. Puede ser el inconveniente principal, es posible. Pero, mire, años atrás ocurría lo mismo cuando el mercado estaba en la plaza del Ayuntamiento. Cada día se instalaba allí. Debidamente señalizado y vigilando el cumplimiento por parte de la guardia municipal, cuente usted los años que estuvo. En fin, yo me atrevo a proponerlo...

Así opina la señora de C. Naturalmente que la medida, no importa el emplazamiento, sería estimada por un número ya muy considerable de las amas de casa de aquella extensa zona. Merece un estudio y, sobre todo, una puesta en práctica. El tema, en épocas pasadas, dio muchas vueltas. Que si mercado central, que si mercadillos por zonas. La ciudad se ha ampliado de tal forma que hoy el problema toma las mismas características de expansión. Y con un buen mercado central continuará, desde luego, existiendo. Lo malo es

cuando empieza a pasar el tiempo con los estudios.

(Por cierto, señora de C., se me pasó algo que les favorece a ustedes: Que se han "quedado" con la "Plaza Triangular", como aquél que no hace nada...)

* * *

LA EXPERIENCIA NO SON CUATRO DIAS

El cambio político ha esperado tanto y ha sido ahora tan rápido que, por lo fácil, parece que con lo que sigue tiene que suceder igual. Y es imposible. Y es natural que suceda así. De lo viejo hay mucha experiencia, porque se ha vivido largamente. De lo nuevo no la hay, porque se está empezando. Solo, seguramente, en algunas cosas, de lo viejo se pueden sacar conclusiones que "convaliden" y aceleren, por tanto, el tiempo perdido. Pero no a lo relámpago cuando el paso fundamental, el más importante, ha salido bien. Y esto es lo que se empieza a ver. Wifredo Espina decía el otro día: "Es triste tener que decirlo, pero el partido socialista, que constituye la segunda fuerza política surgida de las urnas, no es por ahora una alternativa de Gobierno. Hoy por hoy, el gran partido de los socialistas, no está preparado para gobernar. Es un partido de líderes jóvenes e inteligentes, pero inexpertos, entre candorosos y maximalistas, más avezados a las intrigas y luchas de oposición que a una visión clara de lo que es el poder".

El drama, en general, es que aquí siempre haya que esperar...

FUSTERIA Josep Ortíz

Taller: c/. Nord, 17 Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81
VILASACRA FIGUERES

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

Entre Bastidors

Èxit a la fi

Els qui dissabte a la tarda es passejaven pel Parc o pel centre de la ciutat, quedaren alegrament sorpresos amb l'aparició de músics i cap-grossos. La cercavila anunciava el festival que se celebraria l'endemà al Patronat de la Ca-tequística. Sembla ser que al final tingueren algun problema amb la Guàrdia Municipal, encara que, per la bona voluntat dels tres membres d'aquesta, la cosa no passà d'un petit sermó i la invitació a demanar permís un altre dia. Es veu que, a Figueres, per a divertir la mainada, com per a tantes altres coses, s'ha de passar per l'Alcaldia.

El festival anunciat pel "passa-carrers" constava de dues parts. A la primera, actuaven els "alumnes" que durant l'estiu han participat en els curssets de titelles i teatre. Després, es projectaria una pel·lícula de dibuixos animats.

Els primers a sortir a escena foren els components de la secció de teatre. Representaren un fragment d'"Un barret de palla d'Itàlia", de Labiche. Alguns dels papers, degut a la manca de petits actors, van ser encarnats pels mateixos que els interpretaren quan l'obra es va fer sencera per l'Agrupació Teatral Arlequí.

Hem de dir que els qui donaren vida als personatges ho feren amb dignitat i amb la senzillesa i la naturalitat pròpies dels principiants. Van demostrar que, quan hi ha gent disposada a treballar darrera seu, encara que sigui elementalment i amb limitacions com en aquest cas, es pot fer un senzill aprenentatge que juntament amb l'afició, demostrada a bastament, els farà ser el dia de demà uns bons actors.

De la representació del dia 18, només podem retreure el fet que el "Barret..." no era l'obra indicada, ni per a srr representada per uns nois de 15 anys, ni per a representar-la a uns menuts. La decissió del responsable només la podem justificar sabent les dificultats que hi ha per trobar obres per a jovent, i després de conèixer les repetides absències dels participants en els curssets (vacances, campaments...), que se produïren tant en el teatre com en els titelles. De tota manera, "Un barret de palla..." necessitava una explicació inicial, per tal d'entendre-la millor.

A fi de completar els seus coneixements, se'ls va explicar història del Teatre; es comentaren, a falta de representacions a la nostra ciutat, les de TV i es van fer discussions sobre obres llegides. La fi d'aquesta experiència no serà com era d'esperar la representació de diumenge, sinó que culminarà amb un treball consistent amb la recopilació dels llibres de teatre que hi ha a les dues biblioteques locals, del qual esperem poder oferir un resum final.

Continuant amb el festival, es va fer la representació de titelles. Tant la història que ens contaren com la realització dels ninots i els cap-grossos de la cercavila, van anar a càrrec dels nens inscrits, l'actuació dels quals fou molt aplaudida.

Finalment, hem de dir que és molt possible que el curset de teatre tingui continuïtat durant l'hivern. Esperem que, en un futur, pugui donar a la nostra ciutat aquesta agrupació teatral que tanta falta ens fa.

Samsó Oliver

"La premsa de les comarques gironines", de Jaume Guillamet

L'Editorial Selecta ens dona l'oportunitat de conèixer aquest llibre de l'excel·lent periodista figuerenc Jaume Guillamet; cal esmentar que va ser guardonat amb el premi "Catalònia" de monografies comarcals.

És la segona vegada que, des de les planes de 9 PAÍS, parlem d'una obra d'en Guillamet fill dedicada a la història de la premsa comarcal, la qual cosa revela una vocació i una aptitud remarcables per als treballs d'aquest tipus. L'autor ha fet una feina seriosa, llarga i tenaç: car aquesta obra és el resultat de consultes pacients i de centenars de fitxes. La primera part, d'aproximació històrica, arrenca dels inicis i primers intents d'una informació periòdica a les comarques. La segona part, dividida en dos apartats, toca els temps actuals: el franquisme, primer fins a la llei de premsa i després ja els principis del ressorgiment dels periòdics locals, i finalment el primer any del postfranquisme.

L'obra, ben estructurada, estudia les revistes per comarques, i dintre cada comarca per sèries d'anys. Dins el Gironès, la ciutat de Girona hi té dedicat un capítol especial, donada la importància de la premsa gironina. S'obté una visió general de l'evolució del periodisme dintre l'àmbit estudiat; naturalment, tractant-se d'una obra que abasta un llarg període, no hi ha un estudi de cada revista en particular, però els especialistes i estudiosos en poden treure molts suggeriments per a temes més concrets, sempre interessants.

Em penso que als lectors de 9 PAÍS els agradarà sobretot la segona part, que ens toca tant de prop. L'esforç de les revistes locals per anar eixamplant els límits d'una tolerància "intolerant", és ressenyada i analitzada amb objectivitat i al mateix temps, perquè no dir-ho, amb simpatia.

Els qui hem estat testimonis de les dificultats i els entrebancs que eren posats constantment a revistes com "Canigó", hem d'assentir a totes les constatacions de Guillamet, basades, per altra banda, en dades i fets que no es poden contradir. Els dos propòsits que l'autor esmenta en el pròleg: fer història de la premsa de les comarques gironines, i recollir dades disperses, útils per a estudis concrets, són assolits amb encert per Jaume Guillamet.

Mereix un esment especial l'apèndix, que considero una eina de treball utilíssima: es tracta d'una guia d'hemeroteques, o sigui dels fons de premsa existents en les principals biblioteques públiques de Girona, Figueres, Olot, Banyoles i altres viles de les comarques de Girona. Moltes vegades aquests fons no són consultats per desconeixement de la seva existència; malauradament moltes de les col·leccions no són completes. A la biblioteca "Carles Fages de Climent" existeix un arxiu força important sobre totes les publicacions locals, no pas només periòdics, sinó fins i tot programes, annals, petites i esporàdiques publicacions que facin referència a aspectes d'història, art o literatura locals. Quants aspectes de la literatura empordanesa esperen un estudi! Hi ha, per exemple, molts poemes de Dàmas Calvet dispersos a través dels exemplars d'"El Ampurdanés". Per a molts estudiants aquesta "Guia" que l'autor ha posat al seu treball important serà una important font d'informació.

Cal felicitar Jaume Guillamet per la seva dedicació a un aspecte de la història tan actual i estimulants; i esperar que no tardi a veure la llum el seu treball "Llengua i ideologia a la premsa de Figueres (1939-1974)", encara inèdit.

Mª Àngels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

L'abandó del Monestir de Sant Quirze de Colera, una vergonya

Sant Quirze de Colera té el privilegi de ser un dels monuments romànics més importants del nostre país i també un dels més desconeguts. Situat en un paratge totalment aïllat, per arribar-hi cal enfilat un camí de 6 quilòmetres, que va des de Vilamaniscle fins a la mateixa vall, on es troba amagat aquest vell cenobi. Com és de suposar, no existeix ni un sol rètol que assenyali la seva situació o existència, ni tan sols cap indicació del camí a agafar. Malgrat tot, són molts els cotxes que, diàriament i més durant l'estiu, s'aventuren a anar-hi.

UNA JOIA DEL ROMÀNIC, LAMENTABLEMENT ABANDONADA

Segons l'historiador empordanès Alexandre Deulofeu, es tractaria del "primer monument romànic que presenta les característiques pures d'aquest estil". Acceptant o no aquesta hipòtesi, el que sí és cert és que la primitiva església, construïda en "opus spicatum", és del segle IX i les posteriors reconstruccions (s. X i XI) la situen com una peça important dins el romànic català, tant per la seva antiguitat com per les dimensions de les

seves naus (12,70 m. d'alçada per 23,80 de llargada), comparables amb les de Sant Pere de Roda.

Però la trista realitat que avui s'ofereix al visitant, és la de què es tracta d'un conjunt arquitectònic de gran vàlua, en fase de lenta però persistent degradació. La descripció que en fa Josep Pla és prou eloqüent: "L'església, avui pallissa, és un temple romànic de creu llatina de tres naus, d'aspecte pobre i sever. L'absis està relativament conservat i de la façana, a penes en queda res; del claustre, en queden, dretes, dues arcades. S'hi veuen alguns enterraments i alguna làpida. Tot plegat, ben poca cosa" ("El meu país", pàg. 70). A la cruesa d'aquest comentari, s'hi poden afegir altres detalls:

—L'absis fou perforat pels antics hostes, per tal de poder-hi entrar el carro i altres estris. Avui, tal com mostra la foto, una paret de maons ocupa el lloc de les velles pedres.

—Unes làpides dels segle XIV situades al costat del claustre varen desaparèixer, probablement emportades pel mateix propietari del monestir. Igualment, succeí amb uns capitells

que hi havia als finestrals d'una casa del costat, substituïts per un tros de canalera.

—I no cal fixar-s'hi massa per trobar altres desperfectes: parets noves construïdes sobre les antigues, sepulcres mig excavats, amb les lloses i els ossos trobats escampats per l'interior de l'església, etc.

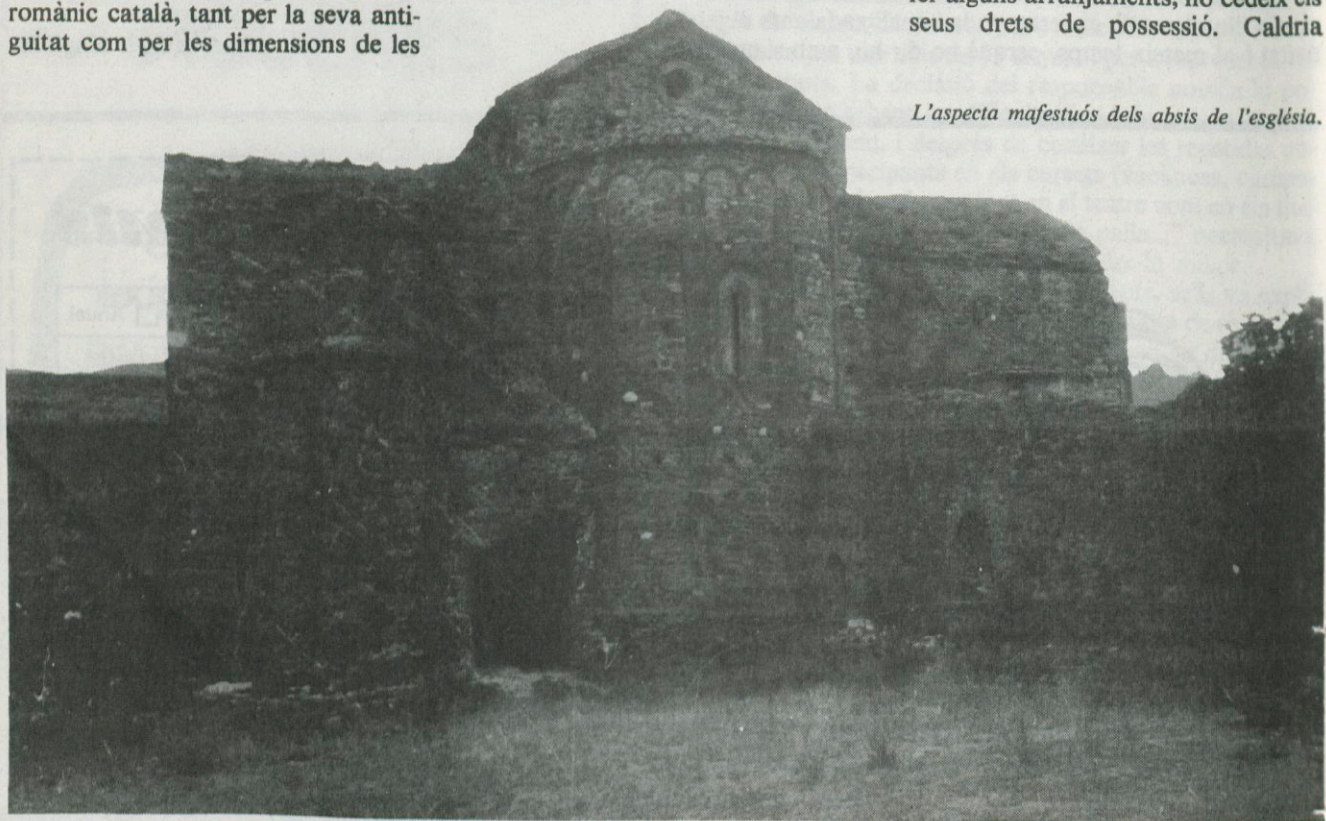
Com a anècdota que resumeix aquest panorama, cal dir que l'església està tancada, però els visitants han trobat ja la manera d'accedir-hi, enderrocant un tros del mur que tapava la porta principal.

EL QUE CAL FER AMB URGÈNCIA

Aquest abandó, total i absolut, exigeix una resposta dels organismes i persones competents, i gosaria assenyalar alguns dels aspectes a solucionar:

a) La qüestió de la propietat que, segons informava un reportatge de "Mundo Diario" (17-XII-75), pertany al Sr. Fita, de Castelló d'Empúries, que, tot i permetre a l'Església fer alguns arranjaments, no cedeix els seus drets de possessió. Caldria

L'aspecta mafestuós dels absis de l'església.

demanar-se si és possible que un monument com aquest pertanyi a un particular en lloc de a tota la col·lectivitat.

b) La necessitat d'iniciar la seva reconstrucció, començant per aquelles parts que ofereixen perill d'ensorrament.

c) Evitar que tot el conjunt arquitectònic resti abandonat, és a dir, sense cap persona. Es podria, fins i tot, dotar-lo d'alguna utilitat pública, com s'ha fet en altres casos (colònies d'estiu, dispeses, etc.).

d) Com qüestió urgent i de fàcil solució, la senyalització dels accessos, perquè si res més no augmentant el nombre de gent que ho visiti, augmentarà també el clam de protesta per aquesta situació vergonyosa i forçarà al seu arranjament.

J. Playà

El que queda del claustre.

Cal fer quelcom, per tal de salvar el "primer monument romànic"

La calle y el parlamento

Cuando la gente que hace la prensa en Barcelona tira la pluma y se lanza a la calle, algo pasa. Si esta postura encuentra eco en los medios informativos madrileños —incluido el B.O.E.— puede asegurarse que lo que pasa es grave. Porque el periodista tiene en sus manos las noticias que, a través de su visión, de su olfato, pasa luego al consumo. Si un día renuncia a propagar la información, a comentarla, a poner toda su sangre en una columna impresa y se baja al asfalto a protestar, el receptor del medio se queda en ayunas y a la vez perplejo.

"Hemos callado hoy —manifestan— para poder hablar siempre". Algunos directores de periódicos, disconformes con la medida, concretamente de Madrid, han elaborado un comunicado en el que afirman: "Nos encontramos ante una huelga política y no laboral, que puede ser utilizada en un proceso desestabilizador que fuerzas antidemocráticas pretenden desencadenar en nuestro país". Sí, la política ha estallado en todos los rincones del estado después de muchos años de abstinencia. Los dirigentes de la dictadura hicieron que la política no figurara en nuestra agenda. Se permitieron incluso ciertas libertades siempre que no tocasen el tema que podía desestabilizar la línea trazada por el jefe. Pasaba —como se refería no hace mucho en cierto editorial— como con la parienta ramera. Si bien no podemos negarla, la excluimos de nuestras conversaciones.

Los hechos de Barcelona son realmente dignos de la máxima solidaridad, del más sentido compañerismo, de la más indignada protesta. Protesta que la gente de la prensa

ha llevado a cabo con el más amplio sentido de la responsabilidad.

Pero sucede que las manifestaciones van en aumento. Parece como si todo hubiera que pedirse a través de la calle. Y preguntamos: ¿No dejamos nada para nuestros parlamentarios?. Dimos nuestros votos para ser representados. Es la base fundamental de una democracia. Es su misma misma esencia. Y no negamos, por otra parte, que en todo país libre, cuando el gobierno se muestra inoperante, la calle se convierte en la tribuna popular donde exponer y donde reivindicar. Normalmente, cuando ello sucede, hay una respuesta inmediata por parte del gobierno o surge el torpedeo de la oposición. Aquí, de momento, no parece que sea así. Por ello hay que tener cuidado de que el pueblo no se vea obligado a pedir, por vía libre, lo que oficialmente no se le sabe dar.

Los parlamentarios tienen un deber ineludible. Desde la presidencia, desde el banco azul o desde cualquier escaño del hemiciclo, la voz del 15-J, debe ser defendida y respetada.

Y decimos todo esto desde las comarcas gironines donde se nos ha extraviado un diputado de UCD. ¿Dónde está el Sr. Gich? Durante la campaña electoral el partido de Adolfo Suárez esgrimió en Catalunya, a través de sus candidatos, argumentos en favor del retorno de nuestras instituciones. Lógicamente a la hora del trabajo se nota un hueco. Sr. Gich i Bech de Carede, ilustre agullanenc, cumppla Vd. con lo prometido, hombre... ¿O es que tiene en mente renunciar a su escaño?

J.

Rodolfo Candelaria o la simplicidad hecha arte

“Me gusta la humanidad que tienen las personas que viven tan cerca de la Naturaleza”

Con Rodolfo Candelaria nos une una buena amistad, que fue fermentando en Calella, no muy lejos de la playa de Port Bo y con los pescadores a un tiro de piedra.

Artísticamente, su obra nos parece válida y como sea que ha tenido abierta una exposición dedicada al pescador, exposición que compartimos con él en la parte fotográfica, hemos querido traer a esta página algunas de las ideas de Rodolfo Candelaria.

CAPTAR LO CARACTERÍSTICO

—¿A qué se debe que reflejes en tu obra casi exclusivamente al pescador?

—Al afincarme en Calella, hace unos 20 años, y al no conocerlo, pensaba más en un conjunto del país, pero después de convivir con el pescador, empecé con mis impresiones sobre su vida.

Candelaria añade:

—El bloc que siempre llevo a mano sirve para captar lo que es característico de este tipo, así como sus poses de reposo y de trabajo. La actitud, su manera de ser, el famoso “si no fós”, quizá nos atrae más.

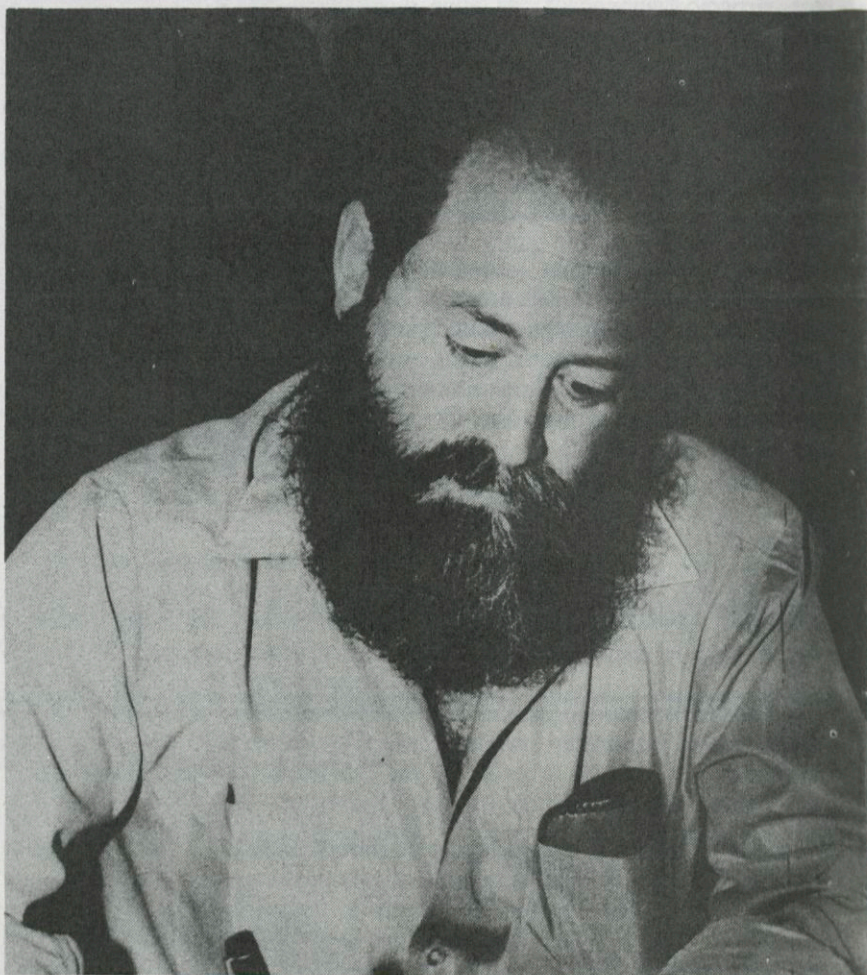
—¿Y cómo lo retratas?

—Como un ser humano muy especial; el pescador de barca pequeña, el individualista, y el que está pasando a la historia cual lobo de mar.

LA HUMANIDAD

—¿Y qué es lo que te gusta más de estos personajes?

—La humanidad que tienen las personas que viven tan cerca de la naturaleza, sus reflejos de la vida de antes viviéndola hoy.

Rodolfo Candelaria

El pintor, que refleja en sus obras a los pescadores de Calella, expondrá próximamente en Alemania

—¿Qué futuro les ves a estos pescadores, a estos artesanos de la mar?

—El pescador de barca pequeña, como el de Calella, por desgracia está desapareciendo. El por qué queda en muchas cosas. Y en su sitio, los que faenan en barcas grandes ya no son como “El viejo y el mar” de Hemingway.

PROXIMA EXPOSICION EN ALEMANIA

—¿Qué técnicas has utilizado para esta exposición?

—El dibujo que hago lleva más bien el cariño que siento por estos hombres. Los óleos son composiciones de estudios, utilizando el poco color que veo en este mundo. En cambio, el mundo metafísico que me he creado en los *collages*, lleva al pescador a un mundo de color, desde los llanos de América hasta los pingüinos del polo sur.

Esta exposición ha sido la primera que hace Candelaria en la villa. Las últimas exposiciones las ha hecho en Suiza y en Méjico. Alemania, dentro de unas semanas, acogerá a estos pescadores que tan bien sabe captar Rodolfo.

Xavier Amir

TF-1

PELÍCULAS

- 28 Miércoles 20.30.- Emmenez-moi au Ritz (C)
- 29 Jueves 20.30.- Cinq a sec
- 30 Viernes 19.00.- Recherche dans l'interêt des familles
- 1 Sábado 21.30.- Le riche et le Pauvre (DS)
- 2 Domingo 20.30.- L'Arnaqueuse (D)
- 3 Lunes 20.30.- L'homme des vallées perdues
- 4 Martes 13.35.- Le coeur sur la main

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 28 Miércoles 19.00.- Recherche dans l'interêt des familles
- 29 Jueves 21.25.- L'évenement
- 30 Viernes 22.10.- Télé-Foot 1 (DP)
- 1 Sábado 14.05.- Restez donc avec nous
- 2 Domingo 19.25.- Les animaux de monde (DC)
- 3 Lunes 22.05.- Pour le cinéma (DC)
- 4 Martes 22.30.- Les provinciales (DC)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 28 Miércoles 22.25.- L'Aigle et le Vautour (A)
- 29 Jueves 20.35.- Grand Échiquier (A)
- 30 Viernes 22.50.- Ordet
- 1 Sábado 17.10.- Des animaux et des hommes (DC)
- 2 Domingo 15.50.- Sur le piste des Cheyenes (DC)
- 3 Lunes 21.55.- L'affaire Rudolf Hess (B)
- 4 Martes 20.30.- SS Represailles

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 28 Miércoles 20.25.- Football (Nantes-Dukla Prague) (DP)
- 29 Jueves 15.00.- Les Robinsons Suisses (A)
- 30 Viernes 20.30.- D'Artagnan Amoureux (A)
- 1 Sábado 14.10.- Les Jeux du Stade (DP)
- 2 Domingo 20.30.- Musique and Music (MV)
- 3 Lunes 20.30.- La Tête et les jambes (CO)
- 4 Martes 15.00.- Kojak (SP)

FR-3

PELÍCULAS

- 28 Miércoles 20.30.- Quelle joie de vivre (C)
- 29 Jueves 20.30.- Jamais plus Toujours (DR)
- 30 Viernes 21.30.- Les grands fleuves (DC)
- 1 Sábado 20.00.- Les animaux chez eux (DC)
- 2 Domingo 22.30.- Peter Ibbetson (P)
- 3 Lunes 20.30.- Modesty Blaise (A)
- 4 Martes 20.30.- Coupe de feu dans la sierra

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 28 Miércoles 18.45.- Feu rouge-feu vert
- 29 Jueves 18.45.- Impressions D'Alaska (DO)
- 30 Viernes 20.30.- Vendredi
- 1 Sábado 20.30.- La Bohème (Opera) (M)
- 2 Domingo 21.30.- Festival du Dessin animé
- 3 Lunes 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 4 Martes 19.40.- Tribune Libre

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 28 Dimecres 13.45.- Carta de ajusto (Raimon)
- Tarda 14.00.- Miramar
- 29 Dijous 17.00.- Nova gent
- 13.45.- Carta de ajusto (Montserrat Alavedra)
- Tarda 14.00.- Miramar
- 17.00.- Tot Art i Barcelona R.T.V.E.
- 30 Divendres 13.35.- Carta de ajusto (Isaac Melis)
- 14.00.- Miramar
- 1 Dissabte 13.15.- Carta de ajusto (Música Variada)
- 13.30.- Terra d'escudella
- 14.00.- Miramar
- 3 Dilluns 13.45.- Carta de ajusto (Música variada)
- 13.30.- Miramar Esportiu
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Taller de comèdies
- 4 Dimarts 13.45.- Carta de ajusto (Música variada)
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

Interferències

F. Garrido Pallardó

"Cantando se hace camino" (?). Nosaltres ens pensàvem que el camí es feia amb pics, pales i altres eines.

* * *

I no ho diem per a riure. Els països espanyols es distingeixen per moltes raons, a més de balls i cançonetes. Que no ho sap, la "Tele"?

* * *

Es veu que els italians es recorden de Guadalajara. Ja ens envien dues "puntatas" a tall de revenja.

* * *

"Tiburones" ens ha plagut, i no pas per l'hora de la seva programació. Qui és que veu la "tele" a quarts de quatre de la tarda?

A Lorca hem vist un senyor que construeix taüts i castanyoles. Potser, els primers per a donar estatge els qui senten les segones.

* * *

Un polític català va referir-se als "problemas", terme inexistent que no ens ha dit gaire cosa.

* * *

El ministre de Comerç ha descobert suara l'austeritat, encara que nosaltres ja fa dies que l'havíem descoberta.

* * *

I és que som molt intel·ligents. No en dubteu pas.

Fútbol**Sin gran brillantez, el Figueres derrotó al Oliana (3-0)****Los albiazules jugaron bien sólo a ráfagas****ARBITRO Y ALINEACIONES**

El Sr. Pedro Español tuvo una actuación regular. Sus errores fueron de poco bulto, aunque tampoco los jugadores le complicaron las cosas. Amonestó a Fernández con tarjeta por trabar a un contrario y anuló un gol a Vilar, por fuera de juego.

FIGUERES: Calvo (4); Torrens, (3), Cortada (4), Ornad (5); Bartolomé (4), Busquets (3), Vilarrodà (3), Duran (3), Fernández (3), Pagés (4), Echegoyen (3). En la segunda mitad, Martínez (2) suplió a Duran y, más avanzado el choque, Vilar (2) a Echegoyen.

OLIANA: Mora; Muntada, (Ordóñez), Jose M.^a, (Sanuy), Porta; Farrás, Esteve; Carrió, Mas, Valverde, Arcadi y Gardañes.

GOLES

A los 8 ms. de juego, Fernández resolvió un barullo clavando el 1-0. Apenas cinco ms. más tarde, o sea, a los 13, Durán de durísimo disparo

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U. S. Figueres más regular de la temporada

Bartolomé, 17 punts; Busquets, 16; Pagés, Ornad i Echegoyen, 14; Torrens, 12; Vilarrodà i Duran, 11; Cortada, 10; Semis, 8; Calvo, 7; Mirret, Vilar, Salazar i Fernández, 6; Martínez, 5, i Cros, 1.

N. de la R.- En aquesta puntuació, hi ha inclosa la del primer partit de Lliga (Endesa-Figueres), quan encara 9 PAÍS no havia instituït aquest trofeu, per tal de fer la temporada completa. L'esmentada puntuació de l'Endesa-Figueres, fou aquesta: Mirret (3); Torrens (3), Cortada (3), Ornad (3); Bartolomé (4), Cros (1); Vilarrodà (2), Duran (3), Vilar (1), Busquets (5) i Echegoyen (3). A la segona part del partit, jugaren Semis (3) i Salazar (3), en lloc de Cortada i Vilar.

elevó el marcador a 2-0. El tercer y último tanto fue obra de Porta en propia meta. Corría el m. 66, cuando Bartolomé desde bastante lejos lanzó una falta sobre el área contraria y el lateral forastero marcó de cabeza.

COMENTARIO

Bastante público se dió cita la noche del sábado para presenciar este encuentro, que no resultó lo brillante que se esperaba. Pues, el once de casa, se limitó a cubrir el expediente y cumplir con su obligación que era la de ganar. Jugaron a ratos y con cuenta gotas dieron muestras de su saber futbolístico. Más bien creemos que tenían puesta la mirada en el próximo partido de Copa frente al Arenas, y que, por tanto, con derrotar al Oliana era suficiente. Tiempo habrá en otros partidos y ante enemigos de más cuidado, de poner toda la carne en el asador, como suele decirse en términos deportivos. Pero ya se sabe, el aficionado que acude al campo, quiere ver espectáculo y además goles. Se vieron tres, es cierto, pero supieron a poco.

UNOS Y OTROS

El Figueres, ya queda escrito con

Joaquín Balletero

Volta Ciclista a l'Empordà**Els russos, a punt**

Mentre continuen els preparatius de cara a la propera edició de la Volta a l'Empordà, que tindrà lloc del 9 al 12 d'octubre, el Club Ciclista Empordanès, de Figueres, entitat organitzadora d'aquesta popular prova, ha comunicat els noms dels corredors que integraran la selecció nacional soviètica, selecció que, per primera vegada, participarà en una carrera ciclista espanyola. Són aquests: Morozov, Gusiátnikov, Gustinov, Kiznetzov, Gurianov i Karakv.

També el C. C. Empordanès, que continua en contacte amb els clubs de l'Estat espanyol, encara que fins ara no hi ha gaire acord amb ells, degut a llurs exagerades pretensions econòmiques, ha comunicat que han confirmat llur intervenció en la Volta a l'Empordà, de moment, el Sabadell-Cipisa, amb l'antic professional Lindez; Barcelona-Iamp, Transmallorca, i Homs-Santa Coloma de Farners.

Per últim, els de C. C. Empordanès ha informat que a la selecció belga hi haurà la jove promesa Maertens, corredor que va formar amb l'equip nacional de Bèlgica, en els darrers Campionats del Món.

Resultados y clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Montcada, 1; Endesa, 0.
Andorra, 2; Vic, 0.
Reus, 3; Malgrat, 1.
Horta, 3; Sp. Mahonés, 0.
Masnou, 2; Gavà, 0.
L'Hospitalet, 2; Badalona, 1.
La Cava, 1; Europa, 0.
At. Monzón, 1; Gimnàstic, 0.
Figueres, 3; Oliana, 0.
Júpiter, 0; Barcelona, 3.

Clasificación: Gimnàstic, 6 puntos; Endesa, 6; Figueres, 6; Malgrat, 5; La Cava, 5; Europa, 5; Horta, 4; Barcelona, 4; Reus, 4; Gavà, 4; Andorra, 4; Sp. Mahonés, 4; Badalona, 4; L'Hospitalet, 3; Masnou, 3; Oliana, 3; At. Monzón, 3; Montcada, 3; Vic, 2; Júpiter, 2.

REGIONAL PREFERENTE

Tortosa, 1; Barceloneta, 1.
Can Oriach, 1; Santboià, 3.

Puigreig, 1; Artiguense, 0.
Sant Celoni, 1; Sants, 2.
Palamós, 3; Olot, 0.
Olesa, 1; Vilafranca, 3.
Granollers, 2; Torrelló, 1.
Valls, 2; Manresa, 1.
Bufalà, 1; Igualada, 2.
Cornellà, 4; Amposta, 0.

Clasificación: Sants, 6 puntos; Artiguense, 6; Santboià, 6; Vilafranca, 6; Igualada, 6; Valls, 6; Olot, 5; Barceloneta, 5; Cornellà, 4; Palamós, 4; Granollers, 4; Amposta, 4; Manresa, 4; Torrelló, 3; Olesa, 3; Puigreig, 3; Sant Celoni, 2; Can Oriach, 2; Tortosa, 1; Bufalà, 0.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Cerdanyola, 1; Gramenet, 0.
Premià, 2; Blanes, 0.
Arbúcies, 3; Llefià, 0.
Llinàs, 2; Calella, 0.
Bisbalense, 2; Guixols, 0.
Banyoles, 3; Palafrugell, 1.
Roses, 2; Cardedeu, 1.
Palafrugell, 3; St. Hilari, 2.
San Roque, 3; Besonense, 1.
Lloret, 2; Mataró, 2.

Clasificación: Llinàs, 7 puntos; Mataró, 6; Lloret, 6; Cerdanyola, 6; Bisbalense, 5; Roses, 5; Gramenet, 5; Arbúcies, 5; Llefià, 5; Banyoles, 4; Premià, 4; Guixols, 4; Palafrugell, 4; Palafrugell, 3; Sant Hilari, 3; Besonense, 3; Cardedeu, 2; San Roque, 2; Calella, 1; Blanes, 0.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

Farnés, 1; Hostalric, 3.
Salt, 5; Canet, 3.
Peralada, 3; Vidreres, 0.
La Celler, 4; Borrassà, 3.
Llançà, 3; Cassà, 0.
Castellfollit, 4; Torroella, 1.
Montagut, 3; Amer, 0.
Figueres, 0; Anglès, 1.
Sils, 0; Pontense, 1.
Los Amigos, 3; L'Escala, 2.

Clasificación: Castellfollit, Llançà, Pontense, con 7 puntos; L'Escala, con 6; Farnés, La Celler, Los Amigos, con 5; Anglès, Hostalric, Peralada, Salt, Vidreres con 4; Borrassà, Canet, Torroella, con 3; Cassà, Montagut, Sils, con 2; Amer, con 1; Figueres, con 0.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

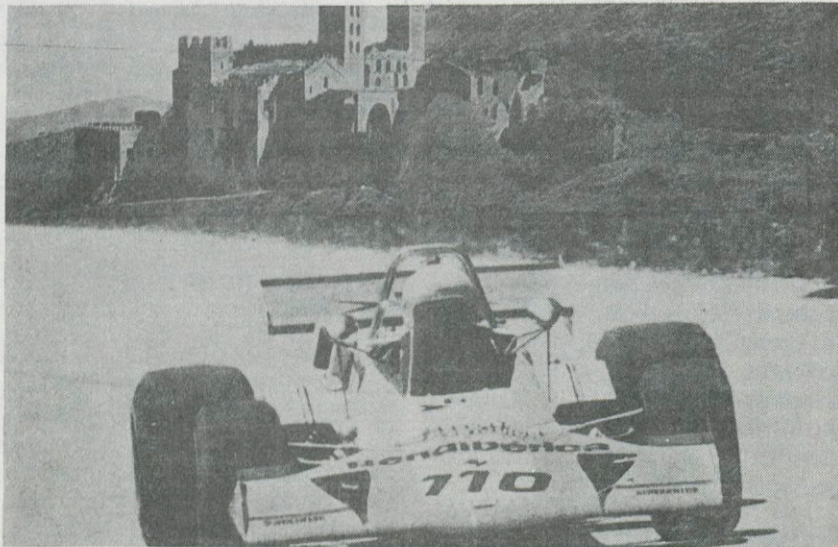
venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

III Carrera en cuesta a Sant Pere de Roda

Tendrá lugar el domingo 2 de octubre, organizada por el Real Automóvil Club de Cataluña

La III Carrera en cuesta a Sant Pere de Roda, que organiza la delegación en Girona del "Real Automóvil Club de Cataluña", tendrá lugar el domingo 2 de octubre, con la participación de numerosos vehículos.

El pasado lunes quedó cerrada la inscripción y el miércoles ha sido publicada la lista oficial de inscritos, que lógicamente se desconoce en el momento de cerrar el periódico.

Durante toda la tarde del sábado tendrán lugar las verificaciones de los automóviles que participen al día siguiente en la "pujada", que han sido divididos en ocho grupos o categorías según la cilindrada y características de cada vehículo.

De nueve a once de la mañana del domingo tendrán lugar los entrenamientos en el mismo circuito, después de que haya sido cerrado el mismo. A las once y media se dará la primera salida. La carrera terminará aproximadamente dos horas después.

Los mejores tiempos establecidos en anteriores ediciones de la carrera en cuesta a Sant Pere de Roda fueron conseguidos, en el grupo 1, por Alex Brustenga, con Alfa-Romeo 5TV; en grupo 2, por Eleuterio Serra, con Seat 1400/1800; en grupo 4, por J. Trabal, con Porsche; en grupo 5, Juan Arnela con Seat 1430/1800; en grupo 6, Miguel Brunells con Lola-T-290; en grupo 7, Eugenio Baturone con Brabham, y en grupo 8, Jean Vinyes, con Martini MK-12.

Miembros del "Real Automóvil Club de Cataluña" ss muestran muy optimistas, en cuanto a participación y posibilidades de que se alcancen mejores nuevos tiempos, en la III Carrera en cuesta a Sant Pere de Roda.

LA QUINIELA DE *gpais*

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 REAL MADRID-AT. BILBAO	1	X	2
2 BURGOS-ESPAÑOL	X	X	2
3 GIJON-SEVILLA	X	X	2
4 ELCHE-SALAMANCA	X	X	2
5 RAYO VALLECANO-LAS PALMAS	1	X	2
5 VALENCIA-HERCULES	X	X	2
7 REAL SOCIEDAD-SANTANDER	X	X	2
8 BETIS-CADIZ	X	X	2
9 BARCELONA-AT. MADRID	X	X	2
10 TARRASA-OSASUNA	X	X	2
11 CORDOBA-CASTELLON	X	X	2
12 ALAVES-OVIEDO	X	X	2
13 MALAGA-CORUÑA	1	X	2
14 TENERIFE-GRANADA	X	X	2

PRONOSTICO

1 REAL MADRID-BURGOS	X	X	2
2 ESPAÑOL GIJON	X	X	2
3 SEVILLA-ELCHE	X	X	2
4 SALAMANCA-RAYO VALLECANO	X	X	2
5 HERCULES-REAL SOCIEDAD	1	X	X
6 SANTANDER-BETIS	1	X	2
7 CADIZ-BARCELONA	1	X	X
8 AT. BILBAO-AT. MADRID	X	X	2
9 HUELVA CELTA	X	X	2
10 MURCIA-VALLADOLID	X	X	2
11 CASTELLON-ZARAGOZA	1	X	X
12 SABADELL-ALAVES	1	X	2
13 OVIEDO-MALAGA	1	X	2
14 CALVO SOTELO-GRANADA	X	X	2

D'olímpic a ministre

Fa vint-i-cinc anys que un home plorava dret damunt el "podium" dels guanyadors. Era a Helsinki, el 1952, any de l'Olimpiada més puritana que s'ha celebrat fins ara. El qui plorava, pres per la intensa emoció que li deparava una imprevista victòria, era el luxemburguès, Josy Barthel.

Havia guanyat de forma imprevista i havia batut a tots els favorits, entre ells un "recordman" mundial de la distància; un home senzill, que fins aleshores havia passat desapercebut per la crítica, però que amb silenci i fermesa havia sabut esperar el "dia H", per tal de donar el gran cop que el portaria al més alt de la glòria esportiva: ser campió olímpic.

Ho va aconseguir. Va ser la seva gran i única victòria, ja ja mai més no faria res de bo. Havia posat en la cursa tot el que duia dintre seu, i una vegada acabada aquesta, es no li quedava per fer. En tot cas, plorar de joia. De passada, havia batut el rècord olímpic de la prova, els 500 m., amb el temps de 3 minuts, 45 segons i 2 dècimes, superant l'anterior del neozelandès, el famós Lovelock, mort anys després en una caiguda al "metro" de Londres, per més de dos segons.

Avui, el temps conseguit per Barthel no és gens extraordinari; però llavors era el millor i també el suficient per a guanyar. L'home, una vegada campió, es retirà. I de manera fosca, seguí el seu camí professional en un laboratori

químic. Tot això fins aquí. Però ara ve el que ens ha fet recordar-lo: acaba de ser nomenat ministre de Transports al seu país.

No és fàcil d'arribar a ministre. Molts lluiten per ser-ho, i molts pocs ho aconsegueixen. Aquest cop hi ha arribat un esportista model, un home que ha demostrat que un esportista és quelcom més que un home apte només per a fer esforços sensacionals. No, sempre hem dit aquí, a PAÍS, que un esportista és quelcom més, ja que si tan sols fos això l'esport tindria molt poc valor. Per a arribar a campió és necessari alguna cosa més que tenir les qualitats físiques necessàries. També fa falta valor, esperit de sacrifici i intel·ligència. I tot això ho tenia Barthel en arribar a campió, i són aquestes qualitats les que l'han portat a un ministeri.

També un gran campió de la mateixa Olimpiada, encara que no tan afortunat, ja que va caure en la recta final de la prova del cinc quilòmetres, l'anglès Chataway, va arribar poc temps més tard a diputat i subsecretari d'un ministeri. com es pot veure, doncs, no és cosa estranya el pas d'un campió a un alt càrrec polític.

Ja els nostres mestres, els grecs, divagaven i dialogaven, a la palestra o al gimnàs, i entre exercici i exercici físic, ens donaven, fa més de dos mil anys, unes noves concepcions del món on vivim i que, en molts aspectes, sobretot polítics, són encara vigents: entre altres coses, la democràcia.

Albert Gurt

RESTAURANT SELF-SERVICE HIPER JET (ROSES)

Comuniquem als nostres clients i amics que aquest establiment romandrà tancat, per fi de temporada a partir del 3 d'octubre.

Agraïm la bona acollida que, un cop més, ens han dispensat.

Oportunament, els anunciarem les dates de reobertura.

Farmàcies

Dia 28, dimecres
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 29, dijous
Vinaixa - P. Ajuntament, 14
Dia 30, divendres
Perxas - Rambla, 36
Dia 1, dissabte
Ferran - Pujada del Castell, 6
(Només tarda de 4 a 8)
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 2, diumenge
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 3, dilluns
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 4, dimarts
Vidal - Sant Pau, 38

Metge de Guàrdia

Dr. Joan Forment
C./Peralada, n.º 48
Tel. 50 14 31

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA assistenta por horas. Razón tel. 50 04 12 (Ext. 85). Llamar de 16 a 20 horas.

OFERTAS

SE OFRECE delineante a horas libres. Gran experiencia. Razón: Tel. 50 57 63. Figueres.

Queda abierta a partir de hoy la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiéndose que este Periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

Espectacles

Cinema Juncària

Dijous, dia 29 de setembre, i dissabte, dia 1 d'octubre, a la nit; diumenge, dia 2, tarda i nit: "Taxi Driver" i "Desde Hong Kong con amor".

Sala Edison

Dimecres, dia 28, nit, i dijous, dia 29, tarda: "Viva la muerte" i "El viaje".

Dijous, dia 29, nit; dissabte, dia 1, nit; i diumenge, dia 2, tarda i nit: "Terremoto" i "Hombres sin fronteras".

Cinema del Patronat

Diumenge, dia 2 d'octubre, a dos quarts de cinc de la tarda: "Los corsarios" i "La quinta ofensiva".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 2 d'octubre, a partir de les quatre de la tarda: "Taxi Driver" i "Desde Hong Kong con amor".

Charly-Boîte

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenges i festius, de les 6 fins a la matinada.

Exposicions

Art-3 - PRIM FULLA dibuixos i litografies.

LA CÚPULA - SEGIMON, Dibuxos y olis

OBANOS - TOMAS VILÀ, olis

RHODAS - "Dibuixants del Patufet" (Becquer i Cornet).

VALLÈS - ROCH POLI SERGE, pintures

VICTÒRIA - Collectiva. En preparació: CERVERA CONTE

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores. Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

EN FIGUERES, por retirarse del negocio se traspassa comercio en marcha. Muy céntrico. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62.

EN ROSES, arriendo pensión propia para llevarla una familia. Clientela asegurada. Informes tel. 25 65 34.

EN FIGUERES, cerca Plaza del Grano, solar en venta de 180 m² Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella.*

EN FIGUERES, vendemos solar edificable en calle San Antonio, 20 m. de fachada. Extensión total 440 m². Tel. 50 45 75. *Fincas Llistosella.*

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m², más terraza, calefacción y ascensor. Buen precio. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Rosas, 11.000 m² Razón: Tel 50 10 76, laborables.

OCASIÓN en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

FONDO ARTÍSTICO DE CRÉDITO. El arte a su alcance por la cantidad que Ud. disponga. Información: *Galería Art-3.* C./ Gral. Mola, 39 Figueres (Girona). Tel. 50 35 16.

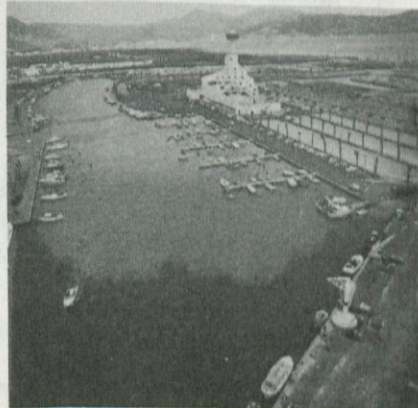
ya será menos.
 Potser que afuixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO «NAUTICO» con
 Puerto deportivo.
 Amarres a plazo fijo.
 Amarres transitorios.
 Piscina climatizada.
 Gimnasio. Sauna.
 Mirador panorámico.
 Restaurante y Snack-bar.
 Bar y Cafetería.
 Parking vehículos.

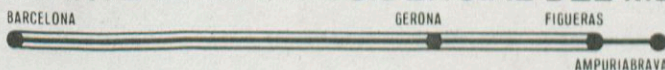

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡ Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL !**

VIVIENDAS

JUNCARIA PARC - BOSC

CARACTERISTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguísimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENTA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO

Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cía. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en ...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS